

VALDĪBAS VĒSTNESIS

Maksa par „Valdības Vēstnesi“:	
ar piesūtīšanu:	bez piesūtīšanas:
par Ls	(saņemot ekspedīcijā) par Ls
1 gadu 22,—	1 gadu 18,—
1/2 gadu 12,—	1/2 gadu 10,—
3 mēn. 6,—	3 mēn. 5,—
1 „ 2,—	1 „ 1,70
Piesūtīt pa pastu un pie atkalpārdevējiem 13,—	Par atsevišķu numuru 10,—

Latvijas valdības
Iznāk katru dienu, izņemot

Redakcija:
Rīgā, pili, 2. ist. Tālrūnis 20032
Runas stundas no 11—12

oficiāls laikraksts
svētdienas un svētku dienas

Kantoris un ekspedīcija:
Rīgā, pili, 1. ist. Tālrūnis 20031
Atvērts no pulksten 9—3

Sludinājumu maksa:

a) tiesu sludinājumi līdz 30 vienslejiņām rindīņām	Ls 4,—
par katru tālāku rindīņu	„—,15
b) citu iestāžu sludinājumi par katru vienslejiņu rindīņu	„—,20
c) no privātiem par katru viensl. rindīņu (par obligat. sludin.)	„—,25
d) par dokumentu pazaudēšanu no katras personas	„—,80

Zemkopības ministra rīkojums par sviesta cenām 1937. g. aprīlī.
Instrukcijas pārgrozījums pie likuma par piensaimniecības ražošanu tirgus kārtošanu.
Dzelzceļu virsvaldes rīkojumi.
Senāta Civilā kasācijas departamenta 1936. g. spriedumi. (Pielikumā.)

Valsts Prezidents Dr K. Ulmanis
saņēmis lielu skaitu apsveikumu Prezidenta amata gada dienā — 11. aprīlī. Nevarēdams personīgi atbildēt visiem apsveicējiem, Valsts Prezidents izsaka viņiem savu sirsnīgāko paldies par izjustiem vārdiem un par solījumiem arvienu strādāt valsts un tautas labā.
LTA.

Valdības rīkojumi un pavēles.

Zemkopības ministra rīkojums par sviesta cenām 1937. g. aprīlī.

Pamatojoties uz likuma par piensaimniecības ražošanu tirgus kārtošanu (Lik. kr. 1935. gada 135. un 1937. gada 51) un Ministru kabineta š. g. 8. aprīļa lēmumu, paju sabiedrība „Latvijas centrālais sviesta eksports“ par 1937. g. aprīlī caur piensaimniecības ražošanu izvērtēšanas organizācijām iepērkamo sviesta maksā pienotavām šādas cenas par kg franko tuvākā dzelzceļa stacija:

- 1a šķiras sviestu Ls 1,90
 - 1b šķiras sviestu Ls 1,85
 - 2a šķiras sviestu Ls 1,75.
- Rīgā, 1937. g. 10. aprīlī.
Zemkopības ministris J. Birznieks.
Zemkopības depart. direkt. P. Grāvis.

Instrukcijas pārgrozījums pie likuma par piensaimniecības ražošanu tirgus kārtošanu.

(Izdots uz likuma par piensaimniecības ražošanu tirgus kārtošanu — Lik. kr. 1935. g. 135 — 5. panta pamata.)
Instrukcijā pie likuma par piensaimniecības ražošanu tirgus kārtošanu („Vald. Vēstn.“ 1935. g. 208. num. un 1937. g. 6. n.) 10. pantu izteikt tā:

10. Par eksportam piemērotā sviesta, sieru un citu piensaimniecības ražošanu pirkšanas un pārdošanas darījumiem paju sabiedrība Latvijas centrālais sviesta eksports sastāda atsevišķus aprēķinus par katru pagājušo mēnesi. Aprēķinā par eksportam piemērotā sviesta pirkšanas darījumiem ņemama par pamatu zemkopības ministra noteiktā iepirkšanas cena, pieskaitot: 1) piensaimniecības ražošanu izvērtēšanas organizāciju savākšanas, transporta un izvērtēšanas izdevumus 2,2 sant. par kilogramu un cenu paaugstinājumu sviesta sīkiesaiņojumiem; 2) paju sabiedrības Latvijas centrālais sviesta eksports uzglabāšanas, eksportēšanas un tirdzniecības izdevumus 3,3 sant. par kilogramu.

Aprēķinā par eksportam piemērotu sieru pirkšanas darījumiem ņemama par pamatu zemkopības ministra noteiktā iepirkšanas cena, pieskaitot: 1) piensaimniecības ražošanu izvērtēšanas organizāciju iesaiņošanas, savākšanas, transporta, uzglabāšanas un izvērtēšanas izdevumus 7 sant. par kilogramu un cenu paaugstinājumu par sieru sīkiesaiņojumiem; 2) paju sabiedrības Latvijas centrālais sviesta eksports eksportēšanas un tirdzniecības izdevumus 3 sant. par kilogramu.

Aprēķinā par eksportētā sviesta pārdošanas darījumiem ņemama par pamatu fob vērtība, bet eksportam piemērotā un vietējā tirgū pārdoto sviesta iegūtā summa. Aprēķinā par eksportēto sieru pārdošanas darījumiem ņemama par pamatu fob vērtība.
Par eksportam nepiemērotu sviestu, ko paju sabiedrība Latvijas centrālais sviesta

eksports un piensaimniecības ražošanu izvērtēšanas organizācijas pārdod vietējā tirgū, visus savākšanas, transporta, uzglabāšanas un tirdzniecības izdevumus maksā pašas minētās iestādes.

Šis pārgrozījums spēkā ar 1937. gada 1. martu.
Rīgā, 1937. g. 10. aprīlī.
Zemkopības ministris J. Birznieks.
Zemkopības depart. direkt. P. Grāvis.

Apstiprinu 1937. g. 8. aprīlī.
Satiksmes ministris B. Einbergs.

134. rīkojums par darījumu paplašināšanu valsts dzelzceļu transporta kantoros.

Valsts dzelzceļu Saldus, Balvu, Viļakas, Krāslavas, Ventspils, Kuldīgas, Lejasciema, Valmieras un Kārķu transporta kantoriem atļauts uzņemties starpniecību starp preču nosūtītājiem un saņēmējiem, veicot preču pasūtīšanas darbus, un bez tam vēl Saldus, Kuldīgas un Krāslavas transporta kantoriem atļauts kārtot pēcmaksu darījumus.

Sakarā ar to uzdodu:

- 1) 1933. g. 454. rīkojumā, 1934. g. 125. rik. un 1935. g. 26. rik. (izslud. „Vald. Vēstn.“ 1933. g. 289. num., 1934. g. 94. num. un 1935. g. 14. num.), „Dzelzceļu Vēstn.“ 1933. gada 49. num., 1934. g. 16. num. un 1935. g. 3. num. un ievietoti „Dzelzceļu likuma, noteikumu un rīkojumu kopojuma II“ D daļas papildinājumu 278., 293., 308. un 309. lpp.) pēc 7. punkta ierakstīt šāda satura jaunu 8. punktu:
„8) Uzņemsies starpniecību starp preču nosūtītājiem un saņēmējiem, veicot preču pasūtīšanas darbus, un kārtos visus pēcmaksu darījumus“.

- 2) 1934. g. 272. rik., 1935. g. 201., 208., 299. rik. un 1936. g. 253. rik. (izslud. „Vald. Vēstn.“ 1934. g. 135. num., 1935. g. 109., 112., 168. num. un 1936. g. 141. num.), „Dzelzceļu Vēstn.“ 1934. g. 24. num., 1935. gada 19. un 29. num. un 1936. g. 24. num. un ievietoti „Dzelzceļu lik., noteik. un rik. kop. II“ D daļas papildinājumu 295., 296., 324., 325. un 363. lapp.) ierakstīt šāda satura jaunu punktu, apzīmējot to 201. un 299. rīkojumos kā 8. punktu, bet pārējos rīkojumos kā 9. punktu:
„Uzņemsies starpniecību starp preču nosūtītājiem un saņēmējiem, veicot preču pasūtīšanas darbus“.

Rīkojums spēkā ar 1937. g. 16. aprīli.
Dzelzceļu galv. direktors K. Bļodnieks.
Ekspluat. direktors J. Stakle.

Apstiprinu 1937. g. 10. aprīlī.
Satiksmes ministris B. Einbergs.

139. rīkojums par pārgrozījumiem „Tariņa pasažieru pārvadāšanai ar valsts dzelzceļu autobusiem starp Stendes staciju—Dundangu un Stendes staciju — Valdemārpilī“.

„Tariņu pasažieru pārvadāšanai ar valsts dzelzceļu autobusiem starp Stendes staciju — Dundangu un Stendes staciju — Valdemārpilī“, kas izsludināts „Vald. Vēstn.“ 1936. g. 214. num. un „Dzelzceļu Vēstneša“ 36. numurā, papildināts ar 410. rīkojumu („Vald. Vēstn.“ 1936. g. 237. un „Dzelzceļu Vēstn.“ 40. num.) un 107. rīkojumu „Vald. Vēstn.“ 1937. g. 60. un „Dzelzceļu Vēstn.“ 12. numurā), grozu šādi:

II nodaļuma 10. punkta Stendes—Valdemārpils bilešu maksu tabulas iedaļē „Pieturas nosaukums“ pēc „Valdgale“ ievietot „Mežgravas“ ar šādām maksām:
līdz Stendei — 1,20 un 0,60, līdz Stendes muižai 0,90 un 0,45, līdz Talsiem 0,60 un 0,30, līdz Valdgalei 0,30 un 0,15 un līdz Valdemārpilij 0,30 un 0,15.

Rīkojums spēkā ar 1937. g. 19. aprīli.
Dzelzceļu galv. direktors K. Bļodnieks.
Ekspluat. direktors J. Stakle.

Iecelšanas un atvaļinājumi.
534. rīkojums.

Abzes upītes neregulēšanas sabiedrībā iecelšu Oļģertu Jaunozoliņu par valdes locekli.
1937. g. 9. aprīlī.
Tieslietu ministris H. Apsīts.

535. rīkojums.

Krona-Misas krājaizdevu sabiedrībā atbrīvoju Jāni Augstkāju no Kooperatīvu revīzijas padomes pilnvarnieka amata, sakarā ar iecelšanu par šīs sabiedrības likvidatoru.
1937. g. 9. aprīlī.
Tieslietu ministris H. Apsīts.

Valdības iestāžu paziņojumi.
Paziņojums.

visām tiesu un administratīvām iestādēm un amatpersonām.
Tiesu departaments paziņo izlabošanai, ka sodu ziņu krājuma 16. grāmatā 8073. numurā uzrādītās Margjētas Rakis pareizais uzvārds ir Tapiņš.
Rīgā, 1937. g. 12. aprīlī.
Tiesu depart. direkt. A. Mengelsons.
Administr. nod. vadītājs J. Saulīte.

Izlabojums.

„Vald. Vēstn.“ 1937. g. 64. num. ievietotā Priekšam mel. sab. darbinieku saraksta paziņojumā nodrukātā „Vald. Vēstn.“ 1933. gada 35. numurā u. t. t. vietā jālasa „Vald. Vēstn.“ 1936. g. 35. numurā u. t. t.
Daļas vadītājs A. Kupfers.
Vec. sev. uzdevumu ier. T. Erlachs.

Meklējamo personu 821. saraksts.

- 50352. Akentjevs, Harlampijs Jāņa d., dzim. 1903. g. 23. II Višķu pag. Apv. pēc Sodū lik. 541. p. 1. d. Meklē Jelgavas apr. miert. ar 1937. g. 2. IV 336. r. — Atrāšanas gad. to aizturēt un nodot meklētāja rīcībā.
- 50353. Alksnis, Otiļija-Elza, dz. 1910. g. 7. II Lielauces pag. Meklē Rīgas apgbt. 2. krim. nod. ar 1937. g. 1. IV 2282/36. r. Sod. ar 6 mēn. cietumā. (Izpildr. izpr. no krim. pol. pārv.)
- 50354. Adamovs, Anna, dzim. 1902. g. 17. IX Viļakas pag. Meklē Daugavpils apgbt. prokurors ar 1937. g. 20. III 4723. r. Sod. ar 3 mēn. cietumā. (Sprid. nor. izpr. no krim. pol. pārv.)
- 50355. Bogdanovs, Nikolajs Bogdana d., dzim. 1892. g. 15. IV. Apv. pēc Sodū lik. 49. un 553. p. 1. d. Meklē Viļaku iec. miert. ar 1937. g. 3. IV 106/37. kr. r. — Pieprasīt ķīlu Ls 100, kurās neimmaksas gadījumā apcietināt, ievietot Rēzeknes ciet. un iesk. mekl. rīc. (Lēm. nor. izpr. no krim. pol. pārv.)
- 50356. Bobrovičs, Felicians Nikolaja d., dzim. 1883. g. Paz. dzīv. vietu Rīgas pref. Pasu nod. uz 1937. g. 31. III 0394/36. r. Izraidāms.
- 50357. Čuchnovs, Adams, dzim. 1913. g. 20. X Istras pag. Apv. pēc Sodū lik. 442. p. 1. d. Paz. dzīv. vietu Madonas apr. izmekl. tiesn. uz 1937. g. 31. III 423. r.
- 50358. Locans, Antons, dzim. 1893. g. 20. XI Viļakas pag. Apv. pēc Sodū lik. 442. p. 1. d. Paz. dzīv. vietu Rīgas apr. 1. iec. izmekl. tiesn. ar 1937. g. 31. III 119. r.
- 50359. Lipiņš, Magdalena Aleksandra m., dzim. 1910. g. 9. VII Aulejas pag. Apv. pēc Sodū lik. 49. un 546. p. 1. d. Meklē Jelgavas apr. miert. ar 1937. g. 1. IV 279. r. Atrāšanas gadīj. apcietin. un nosūt. mekl. rīcībā.
- 50360. Liepiņš, Kārlis Jāņa d., dzim. 1896. g. 29. VIII. Apv. pēc Sodū lik. 541. p. 2. d. Meklē Rīgas apgbt. Rīgas pils. 7. iec. izmekl. tiesn. ar 1937. g. 24. III 433. r. Atrāšanas gad. apciet.
- 50361. Lukjanskis, Vikentijs, dzim. 1909. g. 28. VIII Piedrujas pag. Apv. pēc Sodū lik. 169. p. 1. d. Paz. dzīv. vietu Krāslavas 1. iec. miert. uz 1937. g. 22. III 265. r.
- 50362. Nogalevičs-Nagulevičs, Pāvils, dzim. 1909. g. 24. I. Meklē Rīgas apgbt. 2. krim. nod. ar 1937. g. 23. III 230. r. Sod. ar 3 mēn. cietumā. (Izpildr. izpr. no krim. pol. pārv.)
- 50363. Obolevičs, Bronislava Annas m., dzim. 1911. g. 25. VIII Piedrujas pag. Apv. pēc Sodū lik. 232. p. Meklē Rīgas 8. iec. miert. ar 1937. g. 23. III 16. r. (Aizmug. spr. nor. izpr. no krim. pol. pārv.)
- 50364. Pavlovs, Nikolajs Pēteris d., dzim. 1893. g. Augšpils pag. Apv. pēc Sodū lik. 49. un 553. p. 1. d. Meklē Viļaku iec. miert. ar 1937. g. 3. IV 106/37. kr. r. Pieprasīt ķīlu Ls 100 apm., kurās neimmaksas gadīj. apcietināt, ievietot Rēzeknes cietumā un iesk. mekl. rīc. (Lēm. nor. izpr. no krim. pol. pārv.)
- 50365. Počekajs, Bernards Pēteris d., dzim. 1907. g. 26. VII Pasienu pag. Apv. pēc Sodū lik. 479. p. 1. pk. Paz. dzīv. vietu Jelgavas pils. izmekl. tiesn. uz 1937. g. 31. III 71. r.
- 50366. Pizelis, Grigorijs, dzim. 1907. g. 1. VIII Jasmuižas pag. Apv. pēc Sodū lik. 546. p. Meklē krim. pol. pārv. ar 1937. g. 1. IV r. Apcietināt.
- 50367. Renkevičs-Šteinbergs, Jānis, dzim. 1902. g. 21. XI Durbes pag. Apv. pēc Sodū lik. 541. p. 1. d. Paz. dzīv. vietu Rīgas pils. 9. iec. miert. uz 1937. g. 24. III 404. r.
- 50368. Rogovs, Pēteris Safrona d., dzim. 1911. g. Polijas pavalstn. Paz. dzīv. vietu Rīgas pref. Pasu nod. uz 1937. g. 23. III 0239/35. r. Izraidāms.
- 50369. Rubulis, Francis, dzim. 1915. g. 11. IV Mērdzenes pag. Apv. pēc Sodū lik. 546. p. 1. d. Paz. dzīv. vietu Rīgas pils. 9. iec. miert. uz 1937. g. 22. III 314. r.
- 50370. Zalkins, Vasiļijs Luka d., dzim. 1914. g. 20. IV Istras pag. Apv. pēc Sodū lik. 546. p. 2. d. Paz. dzīv. vietu Zilupes iec. miert. uz 1937. g. 23. III 36/k. r.
- 50371. Silijs, Vilhelms, dzim. 1900. g. 23. IX. Apv. pēc Sodū lik. 541. p. Meklē Rīgas 10. iec. miert. ar 1937. g. 23. III 238. r. — Atrāšanas gadījumā pieprasīt no viņa ķīlu vai drošības naudu Ls 100 apm., bet nepiestādīšanas gadījumā apcietināt un nogādāt mekl. rīcībā. (Lēm. nor. izpr. no krim. pol. pārv.)
- 50372. Zvirgzds, Jānis-Alberts, dzim. 1906. g. 26. IV Ceraukstes pag. Apv. pēc Sodū lik. 541. p. 1. d. Paziņot dzīves vietu Rīgas pils. 14. iec. miert. uz 1937. g. 11. III 60/37. r.
- 50373. Sokolovskis, dz. Dzenis, Marianna, dzim. 1910. g. 7. IV Rīgā. Apvainota piesavināšanā, Paziņot dzīves vietu Krim. pol. pārv. uz 1937. g. 31. III rakstu.
- 50374. Štuckins, Jēkabs Zamuēļa d., dzim. 1908. g. 24. I Rīgā. Apv. pēc Sodū lik. 541. p. 1. d. 553. p. 1. d. Paziņot dzīves vietu Rīgas 10. iec. miert. uz 1937. g. 23. III 420. r.
- 50375. Štuckins, Jēkabs Zamuēļa d., dzim. 1908. g. 24. I Rīgā. Apv. pēc Sodū lik. 541. p. 1. d., 553. p. 1. d. Paziņot dzīves vietu Rīgas 10. iec. miert. uz 1937. g. 23. III 419. r.
- 50376. Skāters, Jānis Kārļa d., dzim. 1908. g. 19. XI Silenes pag. Apv. pēc Sodū lik. 546. p. 3. d. Meklē Kandavas iec. miert. ar 1937. g. 23. III K. 59. r. (Aizmug. spr. nor. izpr. no krim. pol. pārv.)
- 50377. Šemiels, Mīkēlis Jāzeps d., dzim. 1912. g. 24. X Polijā. Apv. pēc Sodū lik. 169. p. 1. d. Paziņot dzīves vietu Rīgas apr. 3. iec. miert. uz 1937. g. 10. III 71. r.
- 50378. Šeftelsons, Ita Avseja-Judas m., dzim. 1906. g. 18. V Rīgā. Apv. pēc Sodū lik. 546. p. 1. d. Paziņot dzīves vietu Rīgas 10. iec. miert. uz 1937. g. 10. III 356. r.
- 50379. Toms-Koklis, Jānis-Alfreds, dzim. 1911. g. 14. VIII Rīgā. Apv. pēc Sodū lik. 541. p. 1. d. Meklē Madonas apr. 3. iec. miert. ar 1937. g. 1. IV 390. r. — Apciet. un ievietot Madonas ciet., iesk. meklētāja rīcībā.
- 50380. Traimaks, Jānis-Reinholds, dzim. 1910. g. 16. IV Rīgā. Apv. pēc Sodū lik. 549. p. 1. pkt. 49. p. Meklē Rīgas apr. 2. iec. izmekl. tiesn. ar 1937. g. 31. III 569. r. — Apcietināt, ieskaitot meklētāja rīcībā.
- 50381. Tauters, Jānis Jāņa d., dzim. 1883. g. bij. Krievijas pav. Paziņot dzīves vietu Rīgas pref. pasu nod. uz 1937. g. 23. III 0272/35. r. — Izraidāms.
- 50382. Voronko, Adolfs, dzim. 1911. g. 19. II Piedrujas pag. Apv. pēc Sodū lik. 541. p. Paziņot dzīves vietu Balvu iec. miert. uz 1937. g. 10. III 270/k. r.
- 50383. Viniņš, Emīlija, dzim. 1903. g. Lamiņu pag. Apv. pēc Sodū lik. 546. p. 3. d. Paziņot dzīves vietu Rīgas 11. iec. miert. uz 1937. g. 15. II 4. r.
- 50384. Visockis, Jānis, dzim. 1910. g. 19. X. Apv. pēc Sodū lik. 169. p. 1. d. un 443. p. 1. d. Meklē Rīgas 7. iec. miert. ar 1937. g. 31. III 293. r. — Atrās. gad. nogādāt mekl. rīcībā.
- 50385. Volyniecs, Anna Ambrožo m., dzim. 1920. g. Vācijā, Polijas pavalstniece. Meklē Grīvas iec. miert. ar 1937. g. 22. III 5/k/37. r. Sod. ar 2 ned. cietumā, bet saskaņā ar Sodū lik. 54. p. 1. d. 2. pkt. atvītiot ar ieviet. audzin. un labošanas iestādē uz 1 gadu. (Izpildr. izpr. no krim. pol. pārv.)

Papildinājums:
„Vald. Vēstn.“ 1935. g. 49. num. 713. sar. izslud. 45389. mekl. Jezups Tamans atrāšanas gad. nopratināms. (Protokola nor. izpr. no krim. pol. pārv.)
Izlabojums:
„Vald. Vēstn.“ 1937. g. 61. num. izslud. 818. sar. — 50258. Šakalovs, Jermija sod. no Rīgas apr. 3. iec. miert. ar 1937. g. 3. III 27. r. un nevis no Rīgas 3. iec. miert.
Rīgā, 1937. g. 10. aprīlī.
Kriminālās policijas pārvaldes priekšnieks J. Silarājs.
Darbvedis J. Hūns.

Meklētizbeidzamo personu 2026. saraksts.

- 41563. Grinbergs Jānis. 49538/36.
41564. Jansons - Ivansons Julianna - Helene. 47852/36.
41565. Kočuļevs Tatjana. 50128/37.
41566. Liepa Anna-Marija. 49919/37.
41567. Malta Apolonija. 19766/26.
41568. Prižigints Ignats. 26352/28.
41569. Pūpiens Pēteris. 33335/30.
41570. Pūnovskij Jānis. 12754/25.
41571. Pūplevskij Sofija. 7140/23.
41572. Pūplevskij Suzanna. 7140/23.
41573. Purnis Elza. 34962/31.
41574. Purnis Rudolfs. 34468/31.
41575. Reibans-Akmentis Stānislavs. 49768/36.
41576. Žogota Aleksandrs. 50220/37.
41577. Tufts Mīrons. 49200/36.
41578. Veide Jānis. 15261/25.
41579. Veidemanis Voldemārs. 555/21.
41580. Velde Laimons-Gustavs. 50223/37.
41581. Vitols Jānis. 5183/22.
41582. Volčonoks Nochans. 10684/24.
41583. Volkovičs Nikodims. 15262/25.
Rīgā, 1937. g. 12. aprīlī.
Krimin. polic. pārv. priekšn. J. Silarājs.
Darbvedis Hūns.

Māksla.

Nacionālā opera.

Hertas Lūsis 25 gadu skatuves darbības atcerē op. „Karmena“ otrdien, 13. aprīlī. Herta Lūsis — titulurols. Piedalās N. Olande-Sulce, A. Kaktiņš, N. Vasiļjevs, E. Mikelsons u. c. Dirģents T. Reiters.
Trešdien, 14. aprīlī, „Tukšneša dziesma“ par tautas izrades cenām ar V. Briedi, E. Pfeiferi, P. Brivkalni, V. Kadiķi, R. Kalmiņu, A. Verneru, V. Leonaiti u. c. Dirģents T. Reiters.

Telegrammas.

(Latvijas telegrafa aģentūras telegrammas.)

Ārlietu ministrs V. Munters ar pavadoņiem ieradās vakar Helsinkos.

Kuģu piestātnē viņus sagaidīja Somijas ārlietu ministrs Holsti, Latvijas sūtnis Šūmanis, Somijas sūtnis Rīgā Palms, latviešu-somu tuvināšanās biedrības priekšnieks prof. Mansika, Latvijas goda ģeneralkonsuls Helsinkos Limbergs un citi.

Plkst. 20 ārlietu ministrs Holsti un kundze viesus bija ielūguši uz dineju.

Ceturtdien, 15. aprīlī, čellista Emanueļa Feiermaņa atvadkoncerts. Programā: Šuberta sonāta a-mollā, Stravinska itāliešu svīta, Korellī, Šopena, Blocha un Dvoržaka darbi. Pie klavierēm Leo Demants. Pusdienas ierobežotā skaitā.
Piektdien, 16. aprīlī, „Traviata“. Galvenās lomās E. Sautkalne-Gaiļe un N. Vasiļjevs.

Ārkārtējs simfonisks koncerts sestdien, 17. aprīlī, viesdirģenta Ericha Kleibera vadībā, ar itāļu pianistu Karlo Cekkī kā solistu un apvienotu operas un radiofona simfonisko orķestri. Programā: Vēbera uvertūra operai „Oberons“, Mocarta klavieru koncerts C-dūrā, Šuberta lielā simfonija C-dūrā. Koncerts nebūs pieslēgts radiofonam.

Nacionālās operas kulturfilmu. Trešdien, 14. aprīlī, plkst. 17.30 izrādīs: 1) jaunāko Latvijas skaņu kroniku, 2) skaņu filmu „Ingai“ un 3) komediju „Bez dzīvokļa“. Ieejas maksa 20, 30, 50 sant. un 1 lats. Bērniem ieeja atļauta. Bērniem līdz 5 gadiem biļetes nav vajadzīgas.

Nacionālais teātris.

Otrdien, 13. aprīlī, plkst. 19.30 ietā izrādē „Jauno siržu tiits“.

Trešdien, 14. aprīlī, plkst. 19.30 „Daudz trokšņa par nēko“; parastās pusēnas.

Ceturtdien, 15. aprīlī, plkst. 19.30 Kronvalda Ata piemināšanai izrādē izglītības ministra profesora Dr A. Tenteja ievadruna; Valsts himna un Dziesma brīvībai Latvijai; dziedās Nac. teātra un Vignera fonoloģiskā institūta kori un pēc tam J. Akuratera vēsturiskā luga „Kronvalds“.

Dailes teātris.

Otrdien, 13. aprīlī, plkst. 19.30 ietā izrādē „Jociņš gadījums“.

Trešdien, 14. aprīlī, plkst. 19.30 „Zaļā pļavā“; parastās pusēnas.

Ceturtdien, 15. aprīlī, pulksten 19.30 „Pušķins“; parastās pusēnas.

Piektdien, 16. aprīlī, plkst. 19.30 „Zaļā pļavā“; parastās pusēnas.

K. Veica 15 gadu skatuves darbības atcerē 24. apr., 1. reizi Viktora Igō luga „Kastīliešu gods“ (Ernani), Ed. Smiļa inscenējumā. Biļetes jau dabūjamas teātra kasē.

Literatūra.

Zemkopis. Latvijas Lauksaimniecības kameras izdevums. 7. num. 1937. g. 10. aprīlī. Atbild. redaktors agr. A. Frīdbergs.

Lauksaimniekiem nepieciešams vajadzīgs izdevums ar speciālistu, pa lielāku daļu agronomu, sastādītiem rakstiem par lauksaimnieku ardu darbiem. Visi raksti ļoti saprotami uzrakstīti.

Muitas departamenta rīkojumi. 8. num. 1937. g. 3. aprīlī.

K U R S I.

Rīgas birzā 1937. gada 13. aprīlī.

Devīzes: Ls

Table with exchange rates for various currencies: 1 Amerikas dollars 5,04-5,24; 100 Francijas franku 25,16-25,28; 100 Beļģijas belgu 86,00-87,50; 100 Šveices franku 116,35-117,85; 100 Itālijas liru 26,83-27,33; 100 Zviedrijas kronu 129,05-131,05; 100 Norveģijas kronu 125,75-127,75; 100 Dānijas kronu 111,60-113,60; 100 Austrijas šiliņu 96,00-98,00; 100 Čekoslovākijas kronu 17,80-18,30; 100 Holandes guldeņu 280,30-283,30; 100 Vācijas marku 205,60-207,60; 100 Somijas marku 10,98-11,28; 100 Igaunijas kronu 137,95-139,95; 100 Polijas zlotu 97,10-98,70; 100 Lietavas litu 86,85-88,05; 100 Dāncijas guldeņu 97,10-98,70.

Vērtspapīri:

Table with bond values: 6% Latv. hip. bankas ķīlu zīmes 95,00-96,50; Valsts zemes bankas 6% (4%) parādu pārjaunoš. I seriālas ķīlu zīmes 99,00-100; 1931. g. iekš. ceļu aizņēm. oblig. 18,00-20,00; 6% Rīgas hip. biedr. ķīlu zīmes 83,00-84,00; 6% Rīgas privatu ķīlu zīmju kred. biedr. ķīlu zīmes 83,50-84,50.

Rīgas biržas kotācijas komisijas priekšsēdētāja v. A. Valenčuks. Zvērināts biržas makleris H. Kiršsteins.

Redaktors M. Ārons.

Šim numuram 8 lapas puses.

Siesu sludinājumi.

Rīgas apgabalt. 3. civilnodala, saskaņā ar Civilprocesa nolikumu 1575. p., paziņo, ka 1937. g. 21. aprīlī minētās nodaljas atklātā tiesas sēdē nolasis 1937. gada 15. februārī Rīgā mirušā Alfonso-Eižena Hanša d. Knora (Knorr) un viņa sievas Valijas Aleksandra m., dzim. Jakobsons, testamentu. Rīgā, 1937. g. 9. aprīlī. 1400 Priekšsēdētāja v. J. Drande. Sekretārs E. Lasmanis.

Rīgas apgabalt. 3. civilnodala, saskaņā ar Civilprocesa nolikumu 1575. p., paziņo, ka 1937. g. 21. aprīlī minētās nodaljas atklātā tiesas sēdē nolasis 1937. g. 5. aprīlī Alojas pag. mirušās Karlīnes Lība m. Rozīte (Rozītis), dzim. Liniņš, mantojuma līgumu. Rīgā, 1937. g. 9. aprīlī. 1401 Priekšsēdētāja v. J. Drande. Sekretārs E. Lasmanis.

Rīgas apgabalt. 3. civilnodala, saskaņā ar Civilprocesa nolikumu 1575. p., paziņo, ka 1937. g. 21. aprīlī minētās nodaljas atklātā tiesas sēdē nolasis 1937. g. 12. martā Rīgā mir. Alberta Frīca dēla Grīna testamentu. 14022 Rīgā, 1937. g. 9. aprīlī. Priekšsēdētāja v. J. Drande. Sekretārs E. Lasmanis.

Rīgas apgabaltiesas 4. civilnod., pamatojoties uz 1926. g. 10. jūn. likumu un Civilproc. nolik. 1693. un 1695. p., ievērojot Līzes Čimāls lūgumu un savu 1937. g. 3. marta lēmumu, paziņo, ka parādniece Līze Čimāls parādu pēc obligācijas par 2000 rbl. ar 8% gadā, kas apstiprināta 1892. g. 23. oktobrī ar žurn. 10. num. uz nekustamo īpašumu Slokas pilsetas zemes gabaliem 2b, 17b un dzīvojamās ēkas 2b ar zemes grāmatu reģ. 159. num., ko izdevusi Frīdrihs Štūbe un Jūlija Štūbe, dzim. Langbeins, par labu Georgam-Ludvigam Dukovskim, ir samaksājusi, bet šo obligāciju nevar izsniegt atpakaļ parādnieci dzēšanai zemes grāmatās tādēļ, ka nav zināms obligācijas turētājs. L. 197/01923/37. Tāpēc apgabaltiesas 4. civilnodala uzaicina visas personas, kam būtu tiesības uz šo obligāciju, pietiekties tiesā 1 mēneša laikā pēc šī sludinājuma ieviešanas „Valdības Vēstnesī“ ir slēgta ar apgabaltiesas 1933. g. 7. novembra lēmumu un galīgi likvidēta. 1045v Rīgā, 1937. g. 8. aprīlī. Nod. pārzinis J. Raibarts. Sekret. K. Frīdrihsons.

Rīgas apgabaltiesas 4. civilnod., pamatojoties uz 1936. g. 10. jūn. likumu un Civilproc. nolik. 1693. un 1695. p., ievērojot Otto Līdaka lūgumu un savu 1937. g. 13. marta lēmumu, paziņo, ka parādnieks Otto Līdaks parādu pēc obligācijas par 1750 rbl. ar 5% gadā, kas apstiprināta 1885. g. 16. nov. ar 837. num. uz nekustamo īpašumu Valkas apr. Mālpupes muižas Mierīņu mājām, reģistrā 4709. num. solidāri ar Grīvnieku 2. num. mājām ar zemes grāmatu reģ. 1917. num., pie kam no šīs obligācijas 1910. g. 25. okt. ar 991. num. dzēsta daļa 1727,56 rbl.

Rīgas apgabaltiesas 4. civilnod., pamatojoties uz 1936. g. 10. jūn. likumu un Civilproc. nolik. 1693. un 1695. p., ievērojot Otto Līdaka lūgumu un savu 1937. g. 13. marta lēmumu, paziņo, ka parādnieks Otto Līdaks parādu pēc obligācijas par 1750 rbl. ar 5% gadā, kas apstiprināta 1885. g. 16. nov. ar 837. num. uz nekustamo īpašumu Valkas apr. Mālpupes muižas Mierīņu mājām, reģistrā 4709. num. solidāri ar Grīvnieku 2. num. mājām ar zemes grāmatu reģ. 1917. num., pie kam no šīs obligācijas 1910. g. 25. okt. ar 991. num. dzēsta daļa 1727,56 rbl.

Rīgas apgabaltiesas 4. civilnod., pamatojoties uz 1936. g. 10. jūn. likumu un Civilproc. nolik. 1693. un 1695. p., ievērojot Otto Līdaka lūgumu un savu 1937. g. 13. marta lēmumu, paziņo, ka parādnieks Otto Līdaks parādu pēc obligācijas par 1750 rbl. ar 5% gadā, kas apstiprināta 1885. g. 16. nov. ar 837. num. uz nekustamo īpašumu Valkas apr. Mālpupes muižas Mierīņu mājām, reģistrā 4709. num. solidāri ar Grīvnieku 2. num. mājām ar zemes grāmatu reģ. 1917. num., pie kam no šīs obligācijas 1910. g. 25. okt. ar 991. num. dzēsta daļa 1727,56 rbl.

Rīgas apgabaltiesas 4. civilnod., pamatojoties uz 1936. g. 10. jūn. likumu un Civilproc. nolik. 1693. un 1695. p., ievērojot Otto Līdaka lūgumu un savu 1937. g. 13. marta lēmumu, paziņo, ka parādnieks Otto Līdaks parādu pēc obligācijas par 1750 rbl. ar 5% gadā, kas apstiprināta 1885. g. 16. nov. ar 837. num. uz nekustamo īpašumu Valkas apr. Mālpupes muižas Mierīņu mājām, reģistrā 4709. num. solidāri ar Grīvnieku 2. num. mājām ar zemes grāmatu reģ. 1917. num., pie kam no šīs obligācijas 1910. g. 25. okt. ar 991. num. dzēsta daļa 1727,56 rbl.

un ko izdevis Jēkabs (Jakob) Pokuļis par labu mir. Klemensa Volfa mantiniekiem, kā pirkuma summas atlikuma nodrošinājumu, ir samaksājis, bet šo obligāciju nevar izsniegt atpakaļ parādniekam dzēšanai zemes grāmatās tādēļ, ka nav zināms minētā dokumenta turētājs. Tāpēc apgabaltiesas 4. civilnodala uzaicina visas personas, kam būtu tiesības uz šo obligāciju, pietiekties tiesā 1 mēneša laikā pēc šī sludinājuma ieviešanas „Vald. Vēstn.“ Ja šīs personas noteiktā laikā nepieteiksies, obligāciju atzīs par samaksātu un lūdzējam dos tiesību prasīt parāda dzēšanu zemes grāmatās. Rīgā, 1937. g. 9. aprīlī. 1196v Priekšsēd. v. L. Brimmers. Sekretāra v. O. Kodāras.

Rīgas apgabaltiesas reģistr. nod. pārzinis paziņo, ka „Latvijas dziedāšanas biedrību savienība“, kas reģistrēta ar apgabaltiesas 1930. g. 26. februāra lēmumu, ir likvidēta uz iekšlietu ministra priekšlikumu Rīgā, 1937. g. 8. aprīlī. 1042 Nod. pārzinis J. Raibarts. Sekret. K. Frīdrihsons.

Rīgas apgabaltiesas reģistr. nod. pārzinis paziņo, ka biedrība „Kommiskā opera“, kas reģistrēta ar apgabaltiesas 1926. g. 17. februāra lēmumu, ir likvidēta uz iekšlietu ministra priekšlikumu Rīgā, 1937. g. 8. aprīlī. 1043v Nod. pārzinis J. Raibarts. Sekret. K. Frīdrihsons.

Rīgas apgabaltiesas reģistr. nod. pārzinis paziņo, ka „Latvijas augstskolas studentu Valmieras novadniecība, kas reģistrēta ar apgabaltiesas 1921. g. 9. februāra lēmumu ir likvidēta uz iekšlietu ministra priekšlikumu. 1045v Rīgā, 1937. g. 8. aprīlī. Nod. pārzinis J. Raibarts. Sekret. K. Frīdrihsons.

Rīgas apgabaltiesas reģistr. nod. pārzinis paziņo, ka „Erglis“ ir slēgta ar apgabaltiesas 1933. g. 7. novembra lēmumu un galīgi likvidēta. 1045v Rīgā, 1937. g. 8. aprīlī. Nod. pārzinis J. Raibarts. Sekret. K. Frīdrihsons.

Rīgas apgabaltiesas reģistr. nod. pārzinis paziņo, ka „Latvijas augstskolas studentu Valmieras novadniecība, kas reģistrēta ar apgabaltiesas 1921. g. 9. februāra lēmumu ir likvidēta uz iekšlietu ministra priekšlikumu. 1045v Rīgā, 1937. g. 8. aprīlī. Nod. pārzinis J. Raibarts. Sekret. K. Frīdrihsons.

Rīgas apgabaltiesas reģistr. nod. pārzinis paziņo, ka „Erglis“ ir slēgta ar apgabaltiesas 1933. g. 7. novembra lēmumu un galīgi likvidēta. 1045v Rīgā, 1937. g. 8. aprīlī. Nod. pārzinis J. Raibarts. Sekret. K. Frīdrihsons.

Rīgas apgabaltiesas reģistr. nod. pārzinis paziņo, ka „Erglis“ ir slēgta ar apgabaltiesas 1933. g. 7. novembra lēmumu un galīgi likvidēta. 1045v Rīgā, 1937. g. 8. aprīlī. Nod. pārzinis J. Raibarts. Sekret. K. Frīdrihsons.

Rīgas apgabaltiesas reģistr. nod. pārzinis paziņo, ka „Erglis“ ir slēgta ar apgabaltiesas 1933. g. 7. novembra lēmumu un galīgi likvidēta. 1045v Rīgā, 1937. g. 8. aprīlī. Nod. pārzinis J. Raibarts. Sekret. K. Frīdrihsons.

reģistra folijā ierakstīts prasījuma dokuments par 392,80 kr. c. rbl. pēc pirkuma-pārdevuma līguma, noslēgta 1904. g. 20. septembrī starp Jāni Jāņa d. Heisteru, kā pārdevēju un Jāni Jēkaba d. Skuju, kā pircēju un koroborēta 1904. g. 28. septembrī ar 1031. num., ierasties šai tiesā 1 mēneša laikā, pēc sludinājuma ieviešanas „Valdības Vēstnesī“ un iesniegt minēto aktu. Ja noteiktā laikā aktu neiesniegs, tiesa atzīs parādu par samaksātu un lūdzējam Jānim Kozlovskim atvēlēs prasīt hipotēkas dzēšanu zemes grāmatās. Jelgavā, 1937. g. 7. aprīlī. 1063x Priekšs. v. A. Milenbachs. Sekretārs M. Devingtels.

Jelgavas apgabaltiesa, uz Civilproc. nolik. 1584., 1628., 1631., 1710. un Privatlik. 2451. p. pamata, uzaicina visas personas, kam būtu kādas ierunas pret 1936. g. 16. novembrī mirušā Viļa Paga 1932. gada 25. martā mājās kārtībā sastādīto testamentu vai prasījumi pret testatora mantojumu, pieteikt savus strīdus un prasījumus šai tiesai 3 mēnešu laikā pēc šī sludinājuma ieviešanas „Vald. Vēstn.“ Pēc minētā termiņa notecējuma tiesa nekādas ierunas nepieņems un nepieteiktās tiesības atzīs par spēku zaudējušām. Jelgavā, 1937. g. 8. aprīlī. L. 1429/37. 1317z Priekšsēd. v. G. Beimuts. Sekretārs M. Devingtels.

Jelgavas apgabaltiesa, uz Civilproc. nolik. 1584., 1628., 1631., 1710. p. pamata, uzaicina visas, kam būtu uz 1935. gada 26. aprīlī mirušā Jēkaba Ūdra atstāto mantojumu kādas tiesības kā mantiniekiem, legatāriem, fideikomisāriem, kreditoriem u. t. t., pieteikt savas tiesības šai tiesai 3 mēnešu laikā pēc šī sludinājuma ieviešanas „Valdības Vēstnesī“. Terminā nepieteiktās tiesības ieskatīs par spēku zaudējušām. Jelgavā, 1937. g. 8. aprīlī. L. 1386/37. g. 1318z Priekšsēd. v. G. Beimuts. Sekretārs M. Devingtels.

Jelgavas apgabaltiesa, uz Civilproc. nolik. 1584., 1628., 1631., 1710. p. pamata, uzaicina visas, kam būtu uz 1935. gada 26. aprīlī mirušā Jēkaba Ūdra atstāto mantojumu kādas tiesības kā mantiniekiem, legatāriem, fideikomisāriem, kreditoriem u. t. t., pieteikt savas tiesības šai tiesai 3 mēnešu laikā pēc šī sludinājuma ieviešanas „Valdības Vēstnesī“. Terminā nepieteiktās tiesības ieskatīs par spēku zaudējušām. Jelgavā, 1937. g. 8. aprīlī. L. 1386/37. g. 1318z Priekšsēd. v. G. Beimuts. Sekretārs M. Devingtels.

Jelgavas apgabaltiesa, uz Civilproc. nolik. 1584., 1628., 1631., 1710. p. pamata, uzaicina visas, kam būtu uz 1935. gada 26. aprīlī mirušā Jēkaba Ūdra atstāto mantojumu kādas tiesības kā mantiniekiem, legatāriem, fideikomisāriem, kreditoriem u. t. t., pieteikt savas tiesības šai tiesai 3 mēnešu laikā pēc šī sludinājuma ieviešanas „Valdības Vēstnesī“. Terminā nepieteiktās tiesības ieskatīs par spēku zaudējušām. Jelgavā, 1937. g. 8. aprīlī. L. 1386/37. g. 1318z Priekšsēd. v. G. Beimuts. Sekretārs M. Devingtels.

Jelgavas apgabaltiesa, uz Civilproc. nolik. 1584., 1628., 1631., 1710. p. pamata, uzaicina visas, kam būtu uz 1935. gada 26. aprīlī mirušā Jēkaba Ūdra atstāto mantojumu kādas tiesības kā mantiniekiem, legatāriem, fideikomisāriem, kreditoriem u. t. t., pieteikt savas tiesības šai tiesai 3 mēnešu laikā pēc šī sludinājuma ieviešanas „Valdības Vēstnesī“. Terminā nepieteiktās tiesības ieskatīs par spēku zaudējušām. Jelgavā, 1937. g. 8. aprīlī. L. 1386/37. g. 1318z Priekšsēd. v. G. Beimuts. Sekretārs M. Devingtels.

Jelgavas apgabaltiesa, uz Civilproc. nolik. 1584., 1628., 1631., 1710. p. pamata, uzaicina visas, kam būtu uz 1935. gada 26. aprīlī mirušā Jēkaba Ūdra atstāto mantojumu kādas tiesības kā mantiniekiem, legatāriem, fideikomisāriem, kreditoriem u. t. t., pieteikt savas tiesības šai tiesai 3 mēnešu laikā pēc šī sludinājuma ieviešanas „Valdības Vēstnesī“. Terminā nepieteiktās tiesības ieskatīs par spēku zaudējušām. Jelgavā, 1937. g. 8. aprīlī. L. 1386/37. g. 1318z Priekšsēd. v. G. Beimuts. Sekretārs M. Devingtels.

Jelgavas apgabaltiesa, uz Civilproc. nolik. 1584., 1628., 1631., 1710. p. pamata, uzaicina visas, kam būtu uz 1935. gada 26. aprīlī mirušā Jēkaba Ūdra atstāto mantojumu kādas tiesības kā mantiniekiem, legatāriem, fideikomisāriem, kreditoriem u. t. t., pieteikt savas tiesības šai tiesai 3 mēnešu laikā pēc šī sludinājuma ieviešanas „Valdības Vēstnesī“. Terminā nepieteiktās tiesības ieskatīs par spēku zaudējušām. Jelgavā, 1937. g. 8. aprīlī. L. 1386/37. g. 1318z Priekšsēd. v. G. Beimuts. Sekretārs M. Devingtels.

Jelgavas apgabaltiesa, uz Civilproc. nolik. 1584., 1628., 1631., 1710. p. pamata, uzaicina visas, kam būtu uz 1935. gada 26. aprīlī mirušā Jēkaba Ūdra atstāto mantojumu kādas tiesības kā mantiniekiem, legatāriem, fideikomisāriem, kreditoriem u. t. t., pieteikt savas tiesības šai tiesai 3 mēnešu laikā pēc šī sludinājuma ieviešanas „Valdības Vēstnesī“. Terminā nepieteiktās tiesības ieskatīs par spēku zaudējušām. Jelgavā, 1937. g. 8. aprīlī. L. 1386/37. g. 1318z Priekšsēd. v. G. Beimuts. Sekretārs M. Devingtels.

Jelgavas apgabaltiesa, uz Civilproc. nolik. 1584., 1628., 1631., 1710. p. pamata, uzaicina visas, kam būtu uz 1935. gada 26. aprīlī mirušā Jēkaba Ūdra atstāto mantojumu kādas tiesības kā mantiniekiem, legatāriem, fideikomisāriem, kreditoriem u. t. t., pieteikt savus strīdus un prasījumus pret testatora mantojumu, pieteikt savus strīdus un prasījumus šai tiesai 3 mēnešu laikā pēc šī sludinājuma ieviešanas „Valdības Vēstnesī“. Terminā nepieteiktās tiesības ieskatīs par spēku zaudējušām. Jelgavā, 1937. g. 8. aprīlī. L. 1386/37. g. 1318z Priekšsēd. v. G. Beimuts. Sekretārs M. Devingtels.

prasījumus šai tiesai 3 mēnešu laikā pēc šī sludinājuma ieviešanas „Vald. Vēstn.“ Pēc minētā termiņa notecējuma tiesa nekādas ierunas nepieņems un nepieteiktās tiesības atzīs par spēku zaudējušām. Jelgavā, 1937. g. 8. aprīlī. L. 9/37. 1320z Priekšsēd. v. G. Beimuts. Sekretārs M. Devingtels.

Jelgavas apgabaltiesa, uz Civilproc. nolik. 1584., 1628., 1631., 1710. p. pamata, uzaicina visas, kam būtu uz 1936. gada 24. jūlijā mirušās Lības Nerets atstāto mantojumu kādas tiesības kā mantiniekiem, legatāriem, fideikomisāriem, kreditoriem u. t. t., pieteikt savas tiesības šai tiesai 3 mēnešu laikā, pēc šī sludinājuma ieviešanas „Valdības Vēstnesī“. Terminā nepieteiktās tiesības ieskatīs par spēku zaudējušām. Jelgavā, 1937. g. 8. aprīlī. L. 1427/37. 1321z Priekšsēd. v. G. Beimuts. Sekretārs M. Devingtels.

Jelgavas apgabaltiesa, uz Civilproc. nolik. 1584., 1628., 1631., 1710. p. pamata, uzaicina visas, kam būtu uz 1936. g. 14. oktobrī mirušās Minnas - Ernestīnes Rozenfelds, dzim. Jansons, atstāto mantojumu kādas tiesības kā mantiniekiem, legatāriem, fideikomisāriem, kreditoriem u. t. t., pieteikt savas tiesības šai tiesai 3 mēnešu laikā pēc šī sludinājuma ieviešanas „Valdības Vēstnesī“. Terminā nepieteiktās tiesības ieskatīs par spēku zaudējušām. Jelgavā, 1937. g. 8. aprīlī. L. 1259/37. 1322z Priekšsēd. v. G. Beimuts. Sekretārs M. Devingtels.

Jelgavas apgabaltiesa, uz Civilproc. nolik. 1584., 1628., 1631., 1710. p. pamata, uzaicina visas, kam būtu uz 1935. g. 15. maijā mirušās Grietas Andreja m. Freimanis, dzim. Pilups (Filips) atstāto mantojumu kādas tiesības kā mantiniekiem, legatāriem, fideikomisāriem, kreditoriem u. t. t., pieteikt savas tiesības šai tiesai 3 mēnešu laikā pēc šī sludinājuma ieviešanas „Valdības Vēstnesī“. Terminā nepieteiktās tiesības ieskatīs par spēku zaudējušām. Jelgavā, 1937. g. 8. aprīlī. L. 1388/37. 1323z Priekšsēd. v. G. Beimuts. Sekretārs M. Devingtels.

Jelgavas apgabaltiesa, uz Civilproc. nolik. 1575. p., paziņo, ka šīs tiesas 1937. g. 4. maija atklātā tiesas sēdē nolasis 1935. g. 26. novembrī Medzes pagastā mirušā Mikelā Otāņa, dzim. 1866. g. 6. oktobrī, testamentu. 603/m37. 1297v Rīgā, 1937. g. 9. aprīlī. Priekšsēd. b. A. Kiršfelds. Sekretārs E. Speķis.

Liepājas apgabaltiesa, uz Civilproc. nolik. 1575. p., paziņo, ka šīs tiesas 1937. g. 4. maija atklātā tiesas sēdē nolasis 1935. g. 26. novembrī Medzes pagastā mirušā Mikelā Otāņa, dzim. 1866. g. 6. oktobrī, testamentu. 603/m37. 1297v Rīgā, 1937. g. 9. aprīlī. Priekšsēd. b. A. Kiršfelds. Sekretārs E. Speķis.

Liepājas apgabaltiesa, uz Civilproc. nolik. 1575. p., paziņo, ka šīs tiesas 1937. g. 4. maija atklātā tiesas sēdē nolasis 1935. g. 26. novembrī Medzes pagastā mirušā Mikelā Otāņa, dzim. 1866. g. 6. oktobrī, testamentu. 603/m37. 1297v Rīgā, 1937. g. 9. aprīlī. Priekšsēd. b. A. Kiršfelds. Sekretārs E. Speķis.

Liepājas apgabaltiesa, uz Civilproc. nolik. 1575. p., paziņo, ka šīs tiesas 1937. g. 4. maija atklātā tiesas sēdē nolasis 193

Dobeles iec. mirtiesnesis, pamatodamies uz Civilproc. nol. 1778. p. un savu š. g. 5. aprīļa nolēmumu, izsludina par nederīgu un iznīcinātu ģenerālpilvaru, ko leva Plaudis izdevusi Jānim Viinerim un ko apliccinājis Dobeles iec. mirtiesnesis 1933. g. 7. janvārī ar reģistra 6. num.

Dobelē, 1937. g. 6. aprīlī.

Mirtiesnesis A. Vaitis.

Priekules-Vaigodes iec. mirtiesnesis, uzaicina 1914. g. 6. janvārī Lietuvā, Skodas pag., Kanizera ciemā mir. Katrīnes Klāva m. Kupšē mantniekus, legatarus, fideikomisarus, kreditorus un visus citus, kam varētu būt kādas tiesības vai prasības uz atstāto mantojumu, pieteikt to mirtiesnesim 3 mēnešu laikā pēc šī sludinājuma ieviešanas „Valdības Vēstnesī“.

Priekulē, 1937. g. 7. aprīlī. 82/37 Mirtiesnesis E. Hūns.

Baltinavas iec. mirtiesnesis, uz Civilproc. nol. 397., 399., 405., 414. un 416. p. pamata, Alfreda Gramberga prasības lietā pret Pēteri Priediti par Ls 600.—, uzaicina atbildētāju Pēteri Priediti, kura dzīves vieta prasītajam nav zināma, ierasties 1937. g. 15. jūnijā, plkst. 9, tiesas sēdē, kas notiks Baltinavā, mirtiesneses namā.

Ja aicinātais minētajā datumā tiesas sēdē neieradīsies pats vai nesūtīs pilnvarnieku, mirtiesnesis lietu izspriedīs viņam klāt neesot.

Baltinavā, 1937. g. 7. aprīlī. 217. Mirtiesnesis A. Rozenbergs.

Daugavpils 4. iec. mirtiesnesis, saskaņā ar savu š. g. 31. marta lēmumu, Civilproc. nolik. 1725. un 1727. p. un Civillik. X sēj. l. d. 1239. p., uzaicina 1918. g. 12. oktobrī mirušās Dorosijas Timofeja m. Afanasjevas mantniekus pieteikt savas mantošanas tiesības uz mantojumu, kas palicis Hūkstes apr. Lauceses pagastā.

Mantojuma tiesības jāpieteic pēc piekritības 3 mēnešu laikā pēc šī sludinājuma ieviešanas „Valdības Vēstnesī“.

1937. g. 7. aprīlī. 260/37 Mirtiesnesis K. Avenis.

Daugavpils 4. iec. mirtiesnesis, saskaņā ar savu š. g. 5. aprīļa lēmumu, Civilproc. nolik. 1725. un 1727. p. un Civillik. X sēj. l. d. 1239. p., uzaicina 1916. g. 10. decembrī mirušā Tarasa Feodora d. Kuzmina mantniekus pieteikt savas mantošanas tiesības uz mantojumu, kas palicis Daugavpils apr. Līvānu pagastā.

Mantojuma tiesības jāpieteic pēc piekritības 3 mēnešu laikā pēc šī sludinājuma ieviešanas „Valdības Vēstnesī“.

1937. g. 7. aprīlī. 265/37 Mirtiesnesis K. Avenis.

Daugavpils apgabaltiesas jaunlatgales iec. mirtiesnesis sludinājuma par 1934. g. 18. decembrī mirušā Vladimira Rukavišņikova mantnieku uzaicināšanu, kas ievietots „Valdības Vēstnesī“ š. g. 71. numurā, jāizlabo tādi, ka Rukavišņikovs miris 1934. g. 18. decembrī, bet nevis 1. dec., kā tas kļūdaini ievietots minētā „Valdības Vēstnesī“ numurā.

Mirtiesnesis K. Maikals.

Kārsavas iec. mirtiesnesis, saskaņā ar savu š. g. 31. marta lēmumu un Civilproc. nolik. 1725. p. un Latgales Civillik. 1239. p. paziņo, ka 1937. g. 8. martā mirušam Kazimīram Augustam d. Sjomkanam, Ludzas apr. Nautrēnu pag. Juzupu sādžā ir palicis mantojums un uzaicina visus, kam būtu uz šo mantojumu kādas tiesības, pieteikt tās minētām mirtiesnesim 3 mēnešu laikā pēc šī sludinājuma ieviešanas „Valdības Vēstnesī“.

Kārsavā, 1937. g. 31. martā. 381c/37. Mirtiesnesis A. Eiklons.

Kārsavas iec. mirtiesnesis, saskaņā ar savu š. g. 31. marta lēmumu un Civilproc. nolik. 1725. p. un Latgales Civillik. 1239. p. paziņo, ka 1934. g. 19. martā mirušam Josifam Mazurkevičam, Ludzas apr. Kārsavas pils. robežās Vienības ielā 10 un Kalēju ielā 23 ir palicis mantojums un uzaicina visus, kam būtu uz šo mantojumu kādas tiesības, pieteikt tās minētām mirtiesnesim 3 mēnešu laikā pēc šī sludinājuma ieviešanas „Valdības Vēstnesī“.

Kārsavā, 1937. g. 31. martā. 382c/37. Mirtiesnesis A. Eiklons.

Ludzas 1. iec. mirtiesnesis, saskaņā ar savu 1937. g. 7. aprīļa lēmumu, uz Civilproc. nolik. 1725. p. un Latgales Civillik. 1239. p. pamata paziņo, ka pēc 1931. g. 13. janvārī Zvirgzdenes pag. mirušās Borboles Rancans ir palicis mantojums Zvirgzdenes pagastā, un uzaicina visus, kam būtu uz šo mantojumu vai sakarā ar to kādas tiesības, pieteikt tās minētām mirtiesnesim 3 mēnešu laikā pēc šī sludinājuma ieviešanas „Valdības Vēstnesī“.

Ludzā, 1937. g. 7. aprīlī. 120 Mirtiesnesis R. Obrams.

Ludzas 1. iec. mirtiesnesis, saskaņā ar savu 1937. g. 7. aprīļa lēmumu, uz Civilproc. nolik. 1725. p. un Latgales Civillik. 1239. p. pamata, paziņo, ka pēc 1925. g. 25. septembrī Zvirgzdenes pagasta mirušā Bronislava Pavlovska ir palicis mantojums Zvirgzdenes pagastā, un uzaicina visus, kam būtu uz šo mantojumu vai sakarā ar to kādas tiesības, pieteikt tās minētām mirtiesnesim 3 mēnešu laikā pēc šī sludinājuma ieviešanas „Valdības Vēstnesī“.

Ludzā, 1937. g. 7. aprīlī. 122/bt. Mirtiesnesis R. Obrams.

Ludzas 1. iec. mirtiesnesis paziņo, ka Modests Calmans, dzīv. Ludzā, Baznīcas ielā 17/20, 1937. g. 1. martā ir iespiedis prasību pret Samuīlu-Zalmani Krupu, dzīv. Ludzā, Ventsoļs ielā 52 un Jāni Nikitīnu, kura agrākā dzīves vieta ir bijusi Rīgā, Torna ielā 2, 15. dz. par 1924. g. 2. augusta Ludzas notāra Žana Grundmana kantori apliecinātā rentes līguma, ar reģ. 2631. num., kas noslēgts starp Jāni Nikitīnu un Samuīlu-Zalmani Krupu uz 36 gadiem uz īmobiļi Ludzā, Daugavpils ielā 17, atzīšanu par spēkā neesošu ne-saisīto attiecībā uz šā īmobiļa tagadējo īpašnieku Modestu Calmani, kādas prasības lūgumam pievienots Samuīla-Zalmana Krupa Modestam Calmanim notariāls paziņojums par augstminētā rentes līguma pastāvēšanu, un uzaicina atbildētāju Jāni Nikitīnu 2 mēnešu laikā pēc šī sludinājuma ieviešanas dienas „Valdības Vēstnesī“, paziņot Ludzas 1. iec. mirtiesnesim savu dzīves vietu, kāda pienākuma neizpildīšanas gadījumā visus aicinājumus un citas paziņojumus atstās pie lietas un skaitīs par izsniegtiem atbildētājam Jānim Nikitīnam.

Ludzā, 1937. g. 8. aprīlī. 271. c. Mirtiesnesis R. Obrams.

Rēzeknes 1. iec. mirtiesnesis, kura kamera atrodas Rēzeknē, Atbrīvošanas alejā 23, saskaņā ar savu 1937. g. 7. aprīļa lēmumu un Civilproc. nol. 1725.—1727. p. un 1734. p. un Civillik. 1239. p., uzaicina 1917. g. 16. februārī mirušā Borucha Bera-Leiba d. Donda likumīgos mantniekus pieteikt minētām mirtiesnesim 3 mēnešu laikā pēc šī sludinājuma ieviešanas „Valdības Vēstnesī“ savas mantošanas tiesības uz netaika Rēzeknē palikušo mantu.

Rēzeknē, 1937. g. 7. aprīlī. 301. Mirtiesnesis J. Klucis.

Tērvetes pagastiesas Jelgavas apriņķī, paziņo, kā Tērvetes pagasta Atpūtu mājās dzīv. Roberts Freimanis, dzimis 1895. g. 5. janv., un viņa sieva Natālija Freimanis, dzim. 1904. g. 17. febr., adoptē sev par meitu Liliju Semeleviču, dzim. 1931. g. 24. novembrī, dodot viņai visas miesīgā bērna tiesības un savu ģimenes vārdu.

Visas personas, kam pret šo adopciju būtu kādas ierunas, tiek uzaicinātas pieteikt tās 3 mēnešu laikā pēc šī sludinājuma ieviešanas „Vald. Vēstn.“. Pēc tam nekādas ierunas nepieņems un adopciju apstiprinās.

Tērvetes pag. namā 1937. g. 19. martā. Pagasttiesas priekšsēdētājs J. Kalniņš. Rakstvedis Bērziņš.

Rīgas apgabaltiesas 1. iec. tiesu izpildītājs paziņo, ka 1937. gada 20. aprīlī, plkst. 11, Rīgā, Kungu ielā 8. 1. dz. pārdos Jāņa Cielava mēbeles u. c., novērtētu par Ls 698.—, 1349x

Izzināt sarakstu, novērtējumu un apskatīt pārdodamo mantu varēs pārdošanas dienā uz vietas.

Rīgā, 1937. g. 5. aprīlī. 1172b Tiesu izpildītājs J. Lācis.

Rīgas apgabaltiesas 6. iec. tiesu izpildītājs J. Lācis paziņo, ka 1937. g. 23. aprīlī, plkst. 10, Rīgā, Dzirnavu ielā 70, Villa un Rudolfa Balozu ielā pārdos Jāņa Dubinska mēbeles u. c., novērt. par Ls 450.—.

Izzināt sarakstu, novērtējumu un apskatīt pārdodamo mantu varēs pārdošanas dienā uz vietas.

Rīgā, 1937. g. 5. aprīlī. 1172b Tiesu izpildītājs J. Lācis.

Rīgas apgabaltiesas 6. iec. tiesu izpildītājs J. Lācis paziņo, ka 1937. g. 23. aprīlī, plkst. 10, Rīgā, Dzirnavu ielā 70, Villa un Rudolfa Balozu ielā pārdos Jāņa Dubinska mēbeles u. c., novērt. par Ls 450.—.

Izzināt sarakstu, novērtējumu un apskatīt pārdodamo mantu varēs pārdošanas dienā uz vietas.

Rīgā, 1937. g. 5. aprīlī. 1172b Tiesu izpildītājs J. Lācis.

„Krastrī“ 28F ar zemes grām. reģ. 8708. num., novērtētu par Ls 1000.—, 1350z

Izzināt sarakstu, novērtējumu un apskatīt pārdodamo mantu varēs pārdošanas dienā uz vietas.

Rīgā, 1937. g. 10. aprīlī. Tiesu izpild. J. Grīnfelds.

Rīgas apgabaltiesas 3. iec. tiesu izpildītājs J. Kazubierns paziņo, ka 1937. g. 20. aprīlī, plkst. 10, Rīgā Pērses ielā 2, 10. dz., pārdos Eliasa Ševeloviča pulksteņus, apģērbus, mēbeles u. c., novērt. par Ls 665.—.

Izzināt sarakstu, novērtējumu un apskatīt pārdodamo mantu varēs pārdošanas dienā uz vietas.

Rīgā, 1937. g. 8. aprīlī. 1468b Tiesu izp. J. Kazubierns.

Rīgas apgabaltiesas 3. iec. tiesu izpildītājs J. Kazubierns paziņo, ka 1937. g. 21. aprīlī, plkst. 10, Rīgā Elizabetes ielā 101, 19. dz., pārdos Pētera Rumpe mēbeles, novērt. par Ls 430.—.

Izzināt sarakstu, novērtējumu un apskatīt pārdodamo mantu varēs pārdošanas dienā uz vietas.

Rīgā, 1937. g. 1. aprīlī. 1469b Tiesu izpild. J. Kazubierns.

Rīgas apgabaltiesas 4. iec. tiesas izpildītājs J. Petersons (Rīgā, Gertrūdes ielā 3, 1. dz.) paziņo, ka 1937. g. 21. aprīlī, plkst. 13, Rīgā, Marijas ielā 5, veikalā, pārdos izsolē Meiera-leika Melamede drogu veikala iekārtu un precēs, novērtētas par Ls 922.—.

Apskatīt pārdodamo mantu varēs izsoles vietā.

Rīgā, 1937. g. 12. aprīlī. L. 669 1455z Tiesu izpildītāja v. i. (paraksts).

Rīgas apgabaltiesas 5. iec. tiesu izpildītājs J. Kurmitis paziņo, ka 1937. g. 21. aprīlī, plkst. 11, 20 Rīgā, Valdemāra ielā 75, 26. dz., Aleksandras Lilleps prasībā pārdos Gustava Bekmana mēbeles, novērtētas par Ls 230.—.

Izzināt sarakstu, novērtējumu un apskatīt pārdodamo mantu varēs pārdošanas dienā uz vietas.

Rīgā, 1937. g. 3. aprīlī. Tiesu izpild. J. Kurmitis.

Rīgas apgabaltiesas 5. iec. tiesu izpildītājs J. Kurmitis paziņo, ka 1937. g. 21. aprīlī, plkst. 11, 20 Rīgā, Valdemāra ielā 75, 26. dz., Aleksandras Lilleps prasībā pārdos Gustava Bekmana mēbeles, novērtētas par Ls 230.—.

Izzināt sarakstu, novērtējumu un apskatīt pārdodamo mantu varēs pārdošanas dienā uz vietas.

Rīgā, 1937. g. 3. aprīlī. Tiesu izpild. J. Kurmitis.

Rīgas apgabaltiesas 6. iec. tiesu izpildītājs J. Lācis paziņo, ka 1937. g. 20. aprīlī, plkst. 10, Rīgā, Kr. Barona ielā 36, 5. dz., Vulfā Idelzaka lietā 2. izsolē pārdos Chajas Hurvičs kristala boles trauku u. c., novērtētus par Ls 470.—.

Izzināt sarakstu, novērtējumu un apskatīt pārdodamo mantu varēs pārdošanas dienā uz vietas.

Rīgā, 1937. g. 3. aprīlī. 1170b Tiesu izpildītājs J. Lācis.

Rīgas apgabaltiesas 6. iec. tiesu izpildītājs J. Lācis paziņo, ka 1937. g. 20. aprīlī, plkst. 10, Rīgā, M. Minsterējas ielā 1, Latvijas bankas lietā 2. izsolē pārdos mir. Voldemāra Jurgensa mant. masas mēbeles u. c., novērt. par Ls 510.—.

Izzināt sarakstu, novērtējumu un apskatīt pārdodamo mantu varēs pārdošanas dienā uz vietas.

Rīgā, 1937. g. 3. aprīlī. 1171b Tiesu izpildītājs J. Lācis.

Rīgas apgabaltiesas 6. iec. tiesu izpildītājs J. Lācis paziņo, ka 1937. g. 23. aprīlī, plkst. 10, Rīgā, Kr. Barona ielā 36, Eliasa Joelsona lietā pārdos Zaula-Bēra Dubinska mēbeles u. c., novērt. par Ls 450.—.

Izzināt sarakstu, novērtējumu un apskatīt pārdodamo mantu varēs pārdošanas dienā uz vietas.

Rīgā, 1937. g. 5. aprīlī. 1172b Tiesu izpildītājs J. Lācis.

Rīgas apgabaltiesas 6. iec. tiesu izpildītājs J. Lācis paziņo, ka 1937. g. 23. aprīlī, plkst. 10, Rīgā, Dzirnavu ielā 70, Villa un Rudolfa Balozu ielā pārdos Jāņa Dubinska mēbeles u. c., novērt. par Ls 450.—.

Izzināt sarakstu, novērtējumu un apskatīt pārdodamo mantu varēs pārdošanas dienā uz vietas.

Rīgā, 1937. g. 3. aprīlī. 1173b Tiesu izpildītājs J. Lācis.

Rīgas apgabaltiesas 6. iec. tiesu izpildītājs J. Lācis paziņo, ka 1937. g. 23. aprīlī, plkst. 10, Rīgā, Kr. Barona ielā 36, 4. dz., Savst. kredītbiedrības pie Latvijas tirdzniecības un rūpniecības lieta pārdos Zaula-Bēra Dubinska mēbeles, novērt. par Ls 1000.—.

Izzināt sarakstu, novērtējumu un apskatīt pārdodamo mantu varēs pārdošanas dienā uz vietas.

Rīgā, 1937. g. 5. aprīlī. 1174b Tiesu izpildītājs J. Lācis.

Rīgas apgabaltiesas 7. iec. tiesu izpildītājs L. Jakstiņš paziņo, ka 1937. g. 20. aprīlī, plkst. 10, Rīgā L. Nometņu ielā 61, pārdos Dāva Limbēna dāmu kurpes, novērt. par Ls 350.—.

Izzināt sarakstu, novērtējumu un apskatīt pārdodamo mantu varēs pārdošanas dienā uz vietas.

Rīgā, 1937. g. 10. aprīlī. 1465b Tiesu izpild. L. Jakstiņš.

Rīgas apgabaltiesas 7. iec. tiesu izpildītājs L. Jakstiņš paziņo, ka 1937. g. 21. aprīlī, plkst. 10, Rīgā, L. Smiļšu ielā 18 (eksprešu nol.), pārdos 2 izsolē „Doehring un Cieglar“ rakstāmašīnu, kantoņa iekārtu, novērt. par Ls 225.—.

Izzināt sarakstu, novērtējumu un apskatīt pārdodamo mantu varēs pārdošanas dienā uz vietas.

Rīgā, 1937. g. 10. aprīlī. 1464b Tiesu izp. L. Jakstiņš.

Rīgas apgabaltiesas 7. iec. tiesu izpildītājs L. Jakstiņš paziņo, ka 1937. g. 21. aprīlī, plkst. 10, Rīgā, I. Miesnieku ielā 4, pārdos Hirsā Gevelsona un Zeligā Slominska drukājamo mašīnu novērtētu par Ls 550.—.

Izzināt sarakstu, novērtējumu un apskatīt pārdodamo mantu varēs pārdošanas dienā uz vietas.

Rīgā, 1937. g. 10. aprīlī. 1466b Tiesu izp. L. Jakstiņš.

Rīgas apgabaltiesas 10. iec. tiesu izpildītājs K. Apsītis paziņo, ka 1937. g. 27. aprīlī, plkst. 10, Rīgā, Kēņņu ielā 39, pārdos 2 izsolē Teodora Bērziņa dzelzs apstrādājamo mašīnu, novērtētu par Ls 700.—.

Izzināt sarakstu, novērtējumu un apskatīt pārdodamo mantu varēs pārdošanas dienā uz vietas.

Rīgā, 1937. g. 5. aprīlī. Tiesu izpild. K. Apsītis.

Rīgas apgabaltiesas 10. iec. tiesu izpildītājs K. Apsītis paziņo, ka 1937. g. 27. aprīlī, plkst. 10, Rīgā, Gaiziņa ielā 6, „Ekspress II“ noliktavā pārdos 2 izsolē Damiana Čeručo mēbeles, novērtētas par Ls 220.—.

Izzināt sarakstu, novērtējumu un apskatīt pārdodamo mantu varēs pārdošanas dienā uz vietas.

Rīgā, 1937. g. 5. aprīlī. Tiesu izpild. K. Apsītis.

Rīgas apgabaltiesas 10. iec. tiesu izpildītājs K. Apsītis paziņo, ka 1937. g. 28. aprīlī, plkst. 10, Rīgā, Brīvības ielā 4/6, pārdos Davida Mirkina „National“ kasi un veikala skapjus, novērtētus par Ls 2400.—.

Izzināt sarakstu, novērtējumu un apskatīt pārdodamo mantu varēs pārdošanas dienā uz vietas.

Rīgā, 1937. g. 5. aprīlī. Tiesu izpild. K. Apsītis.

Rīgas apgabaltiesas 10. iec. tiesu izpildītājs K. Apsītis paziņo, ka 1937. g. 28. aprīlī, plkst. 10, Rīgā, Elizabetes ielā 55, veikalā, pārdos Zalmana un Klaras Lūšicu 2 elektr. krotlukturus, novērtētus par Ls 400.—.

Izzināt sarakstu, novērtējumu un apskatīt pārdodamo mantu varēs pārdošanas dienā uz vietas.

Rīgā, 1937. g. 6. aprīlī. Tiesu izpild. K. Apsītis.

Rīgas apgabaltiesas 12. iec. tiesu izpildītājs E. Liepiņš paziņo, ka 1937. g. 21. aprīlī, plkst. 10, Rīgā, Brīvības ielā 64/66, 27. dz., pārdos 2 izsolē Mendela Chnocha ozolkoka bufeti un grīdas pulksteņi novērtētus par Ls 400.—.

Izzināt sarakstu, novērtējumu un apskatīt pārdodamo mantu varēs pārdošanas dienā uz vietas.

Rīgā, 1937. g. 6. aprīlī. Tiesu izpild. E. Liepiņš.

Rīgas apgabaltiesas 12. iec. tiesu izpildītājs E. Liepiņš paziņo, ka 1937. g. 21. aprīlī, plkst. 10, Rīgā, Brīvības ielā 60/62, darbnīcā, pārdos Edgara Blumberga divas dzelzs virpas, novērtētas par Ls 500.—.

Izzināt sarakstu, novērtējumu un apskatīt pārdodamo mantu varēs pārdošanas dienā uz vietas.

Rīgā, 1937. g. 7. aprīlī. Tiesu izpildītājs E. Liepiņš.

Rīgas apgabaltiesas Valmieras apr. 1. iec. tiesu izpildītājs O. Stellmachers (kanceleja Valmierā, Garā ielā 10) paziņo, ka:

1) Jāzepa Keirāna prasības piedziņai 1937. g. 18. decembrī, plkst. 10, Rīgas apgabaltiesas civilnodalās sēžu zālē pārdos 1. publiskā izsolē Jāņa Kārļa d. Berķa nekustamo mantu pilnā sastāvā, kas atrodas Valmieras apriņķa, Duntess pagastā ar zemes grāmatu reģistra 6212. num. un sastāv no Duntess muižas atdalītā zemesgabala „Lidakas 4P“.

2) nekustamā manta novērtēta pilnā sastāvā par Ls 7390.—.

3) nekustamā manta apgrūtināta ar hipoteku parādiem Ls 4744.—.

4) solītajiem jāiemaksā desmitā daļa no novērtēšanas summas t. i. Ls 739.— un jāiesniedz tieslietu ministra atļauja pārdošanai nekustamās mantas iegūšanai tanis gadījumos, kad tāda pēc likuma ir vajadzīga.

5) šās nekustamās mantas zemes grāmatas ved Rīgas-Valmieras zemes grāmatu nodalā.

Tiesības, kas novērs pārdošanu, jāuzrāda līdz pārdošanas dienai.

Visi pārdojamās nekustamās mantas dokumenti ieskatāmi tiesu izpildītāja kancelejā, bet 2 nedēļas pirms izsoles Rīgas apgabaltiesas 3. civilnod. kancelejā.

Valmierā, 1937. g. 7. apr. 1218 Tiesu izp. O. Stellmachers.

Jelgavas apgabaltiesas Jelgavas apr. 1. iec. tiesu izpildītājs Roberts Mākalns (kanceleja Jelgavā, Annas ielā 11, dz. 1) paziņo, ka:

1) Madlenes Ozols prasības piedziņai 1937. g. 8. decembrī, plkst. 10, Jelgavas apgabaltiesas sēžu zālē pārdos 1. publiskā izsolē pilnā sastāvā Pēteris Ozola nekustamo mantu, Jelgavas apr. Lielvirca pag. Skursteņu muižas Ozolu mājas ar zemes grāmatu reģ. 9894. num., platība 16,3 ha;

2) nekustamā manta publiskai izsolei novērtēta par Ls 5988.—;

3) tā apgrūtināta ar hipoteku parādu par Ls 5700.— ar %, un mūža uzturu Kristīnei Ozolai, dzim. Plaudis;

4) solītajiem jāiemaksā drošib. nauda Ls 598,80 un jāiesniedz Tieslietu ministrijas atļauja iegūt nekustamo mantu;

5) šās nekustamās mantas zemes grāmatas ved Jelgavas-Bauskas zemes grāmatu nodalā.

Tiesības, kas novērs šās nekustamās mantas pārdošanu, jāpieteic līdz izsoles dienai.

Pārdojamās nekustamās mantas dokumenti ieskatāmi Jelgavas apr. 1. iec. tiesu izpildītāja kancelejā, bet 2 nedēļas pirms izsoles dienas Jelgavas apgabaltiesā.

Jelgavā, 1937. g. 8. aprīlī. 1216r Tiesu izpild. R. Mākalns.

Daugavpils apgabaltiesas Daugavpils 2. iec. tiesu izpild. E. Budlevskis (kanceleja Daugavpilī, Nometņu ielā 7) paziņo, ka:

1) Vārkavas pag. pašvaldības

Valsts elektrotehniskā fabrika

izsludina š. g. 16. aprīlī

rakstisku sacensību uz

dažādu aizsargtērpu un veļas mazgāšanu.

Piedāvājumi jāiesniedz līdz š. g. 19. aprīlim, plkst. 11, fabrikas iepirkšanas birojā, Brīvības gatvē 19. Turpat arī saņemami tuvāki noteikumi. Drošības nauda Ls 100,—.

Pasta un telegrafa departaments

š. g. 21. aprīlī, plkst. 10, savās telpās, Radio ielā

Izdos rakstiskā izsolē

Vecmīlgrāvja pasta un tel. katoņa ēkas jaunbūves pabeigšanas darbus.

Nodrošinājums Ls 2000,—. 2* L 275 1177
Tuvākas ziņas dod departamenta būvniecības daļa, 44. ist.

Pasta un telegrafa departaments

š. g. 21. aprīlī, plkst. 10, savās telpās, Radio ielā,

izdos rakstiskā izsolē

Majoru pasta un tel. katoņa ēkas būvdarbus.

Nodrošinājums Ls 400,—. 2* L 256 1176
Tuvākas ziņas dod departamenta būvniecības daļa, 44. ist.

Pasta un telegrafa departaments

iegādās:

- š. g. 23. aprīlī, plkst. 11, — rakstiskā izsolē 20.000 kg aviācijas benzīna.
- š. g. 23. aprīlī, plkst. 11, — rakstiskā sacensībā 20 gab. telpās uzstādāmo telefona sarunu skapju koka daļas.
- š. g. 24. aprīlī, plkst. 11, — rakstiskā izsolē 1.000 kg eļļu aviācijas motoriem.
- š. g. 26. aprīlī, plkst. 11, — rakstiskā izsolē 6.000 kg eļļu koka impregnēšanai.
- š. g. 27. aprīlī, plkst. 11, — rakstiskā sacensībā 50.000 gab. skavas, 47600 gb skrīves kokam.
- š. g. 30. aprīlī, plkst. 11, — rakstiskā sacensībā 1 kompl. foniskā iekārta pareiza laika ziņošanai telefona abonentiem.

1 kompl. rezerves daļas, 1 galveno pulksteni foniskās iekārtas sinhronizēšanai.

Drošības nauda 10% no piedāvājuma vērtības jāemaksā piedāvājumu iesniedzot.

Tuvākas ziņas Saimniecības pārvaldē, 58. istabā. L 282 1175b

Dzelzceļu tehniskā direkcija

1937. g. 27. aprīlī, plkst. 12,

izdos jauktā izsolē

Liepājas - Kuldīgas līn. 6. km 7. pik., 8. km 10. pik. un 13. km 1. pik. tiltu būves darbus.

Nodrošinājums Ls 660,—
Tuvākas ziņas Rīgā, Gogoļa ielā 3, 317. ist. L 230 1342

Ūtrupe.

š. g. 20. aprīlī, plkst. 13, Vidzemes savstarpējās kredītbiedrības telpās Tērbatas ielā 23/25, tās pašas kredītbiedrības uzdevumā pārdos atklātā vairāksolīšanā

1 obligāciju par Ls 12.000 nominal.

Ingr. uz nek. īpašumu Cēsu apr., Vecpiebalgas pagastā „Liel-Jaunzenīju 5” mājām. Tuvākas ziņas augsminētā kredītbiedrībā. 1467

Dzelzceļu 3. ceļu iecirkņa biroja

Cēsis, Ruckas muižā, 1937. g. 26. aprīlī, plkst. 11

izdos jauktā izsolē

apm. 3000 kb. mtr. balasta izvešanas darbus no Valkas-Ipiķu līn. 4. km karjera.

Drošības nauda Ls 80,—
Tuvākas ziņas iecirkņa birojā, darba laikā. L 233 1341

Šoseju un zemes ceļu departamenta

12. rajona inženieris

izdos jauktā izsolē

Pilēgu - Skoliņu - Cenu 3. šķ. ceļa pārbūves darbus, no 0,000—0,383 km, Gauķu pagastā.

Nodrošinājums Ls 208. L 250 1343
Tuvākas ziņas rajona kanceļejā, parastā darba laikā.

Burtnieku virsmežniecība

paziņo, ka „Valdības Vēstnesis” š. g. 76. num. izsludinātā izsolē tiek papildināta ar 3 viembām Augstrozēs novadā.

1369 Burtnieku virsmežniecība.

Iekšlietu ministr. pasu nodāja izsludina par nederīgām Latvijas iekšzemes pasēs: 1) 1923. g. 10. dec. Jelgavas pref. Arvīdam-Teodoram Alleram izdoto 22434. pasi; 2) 1922. g. 10. nov. Fedotam Isajevam izd. 4798. pasi un 3) Vārkavas pag. valdes 1921. g. 3. sept. Aleksandram Šlicam izdoto 1229. pasi.

7. Siguldas kājn. pulks izsludina par nozaudētu atvainātā karavīra 3645. ceļa zīmi, kas š. g. 18. martā izdota karavīram Augustam-Alfredam Ernesta d. Leimanim. 12590

Rīgas prefekt. 5. iec. priekšn. izsludina par nozaudētu ieroča 122. atļauju, ko viņš 1932. g. 9. nov. izdevusi Jānim Viksnam. 778z

Rīgas pref. ārējā nodaļa izsludina par nederīgām nozaudētās šīs pref. izdotās: 1) 1929. g. 22. aug. Hermanim Rosovam izdoto autobusa vad. 425-a. apliecību un automobiļu skārda numurus; 2) 1937. g. 1. febr. Reinim Galauskam 503. num.; 3) 1936. g. 1. apr. Pēterim Zaksam 3146. num.; 4) 1936. g. 1. aug. Moisejam Suzajevam 2818. num.; 5) 1937. g. 2. janv. A.S. Ph. Gutmans 3470. num.; 6) 1936. g. 23. apr. Voldemaram Vintenam 1102. num.; 7) 1937. g. 1. apr. Alfredam Šicam 1761. numuru; 8) 1936. g. 20. apr. Julijam Rudzītim 1796. num.; 9) 1936. g. 16. apr. Adolfam Krastiņam motocikla 395. skārda num.; 10) 1936. g. 2. jūl. Eliasam Hoffam izdoto aut. 2217. atļauju un 11) 1930. g. 27. febr. Eliasam Hoffam izdoto sporta šķ. šoferā 5907. apliec. 1179x

Bauskas apr. priekšn. izsludina par nederīgām: 1) Latv. iekšz. pasi ser. C.J. № 005061, ko Bruknas pag. valde 1927. g. 9. nov. un 2) 199. labības grāmatīņu, ko Codes pag. valde 1936. g. 19. oktobrī izdevusi Francim-Jāzepam Lingam. 1258b

Jēkabpils apr. polic. 2. iec. priekšnieks atsauc š. g. „Vald. Vēstn.” 6. num. ievietotu sludinājumu, jo nozaudētā Latv. iekšz. pase ser. KV № 023217/17.. ko Zalves pag. valde 1927. g. 6. dec. izdevusi Jānim Dumpim, atrasta. 1112b

Kaunatas pag. valde izsludina par nederīgu nozaudēto 256. darba grāmatīņu, ko Balvu pils. valde 1932. g. 5. jūlijā izdevusi Vladislavam Rudzītim. 914b

Olaines pasta un telegrafa kantoris izsludina par nederīgu nozaudēto radiofona abonementa 49/53172. atļauju, kas izdota Fridricham Blijam, dzīv. Olaines pag. Bliju mājās. 1344z L 249

Piedrujas pag. valde izsludina par nederīgu darba grāmatīņu L. № 07297/17, ko šī pag. valde 1932. g. 14. jūnijā izdevusi Jāzepam Stanevičam. 912b

Rencēnu pag. valde izsludina par nederīgu nozaudēto 246. labības grāmatīņu, ko šī pag. valde 1936. g. izdevusi Jānim Krūklim. 783z

Sīlenes pag. valde izsludina par nederīgām nozaudētās šīs pag. valdes izdotās: 1) Latv. iekšz. pasi ser. KN 018977/2502, kas 1932. g. 2. augustā izdota Marijai Lisičkins-Lišics un 2) 12832/382. darba grāmatīņu, kas 1933. g. 14. jūnijā izdota Maksimam Krasņņikovam. 843z

Tukuma pilsētas valde izsludina par nederīgu nozaudēto 142. darba grāmatīņu, ko 1932. g. Smārdes pagasta valde izdevusi Ievai-Antonijai Kronbergs. 1263r

Zajenieku pag. valde izsludina par nederīgu nozaudēto darba grāmatīņu Z 65871/441, ko Jaunsvirļaukas pag. valde 1932. g. 16. augustā izdevusi Vladislavam Dorosčinokam. 1265b

Dažādi sludinājumi.

Apavu rūpniec. paļu sabiedr. „Atlas”

uzaicina paļu īpašniekus uz

kārtējo gada sapulci

š. g. 30. aprīlī, plkst. 10, P.S. „Atlas” telpās, L. Kēniņu ielā 9.

Dienas kārtība:

- 1) sapulces amatu personu vēlēšana;
- 2) valdes ziņojums par pagājušā gada darbību;
- 3) revīzijas komisijas ziņojums;
- 4) bilanciņas apstiprināšana;
- 5) valdes un revīzijas komisijas locekļu un kandidātu vēlēšanas;
- 6) dažādi jautājumi.

1352r Valde.

Akc. sab. „Vetgulbenes alus darītava”

sasauca 1937. g. 5. maijā, pl. 14.30 valdes telpās, L. Smiļņu ielā 22, 8. dz.

kārtējo vispār. sapulci.

Dienas kārtība:

- 1) sapulces amatu personu vēlēšana;
- 2) valdes ziņojums;
- 3) revīzijas komisijas ziņojums;
- 4) 1936. g. pārskata apstiprināšana;
- 5) 1937. g. budžets;
- 6) vēlēšanas;
- 7) jautājumi un ziņojumi.

Uz statutu 55. § pamata, akcijas uz uzrādītāja jāiesniedz valdei vismaz 7 dienas pirms vispārējās sapulces sanāksmes. 1173r Valde.

VALTERA un RAPAS akciju sabiedrības

Rīgā, Teatra ielā 11,

kārtēja pilna sapulce

š. g. 29. aprīlī, plkst. 16, akciju sabiedrības telpās.

Dienas kārtība:

- 1) sapulces darbinieku vēlēšana;
- 2) darbības pārskats par 1936. g. un revīzijas komisijas ziņoj.;
- 3) budžets un darba plans 1937. g.;
- 4) priekšlikumi un ziņojumi;
- 5) vēlēšanas.

1. piezīme. Ja sapulcē neierastos akcionāri, kas reprezentē statutu 29. § paredzēto akciju skaitu, tad otra pilnsapulce notiks 20. maijā, plkst. 19, turpat.

2. piezīme. Saskaņā ar statutu 31. § „Uz vārdu izrakstītu akciju īpašnieki bauda pilnā sapulcē balsstiesību, nestādot priekšā savas akcijas. Lai akciju uz uzrādītāju īpašnieki iegūtu balsstiesību, jāstāda akcijas priekšā sabiedrības padomei reģistrēšanai ne vēlāk kā 7 dienas pirms pilnas sapulces. Pašu akciju vietā var stādīt priekšā valsts un valdības apstiprinātu iekš- un ārzemes kredītiestāžu apliecības, ka akcijas pieņemtās glabāšanā vai iekārtās”. 1457b

Vidzemes Ārīgas ugunsdzēsēju biedrības

kārtēja pilna biedru sapulce

notiks 1937. g. 21. aprīlī, plkst. 19, Rīgas muz. un dzied. biedrības „Rota” telpās, Elizabetesielā 85a.

Dienas kārtība:

- 1) sapulces darbinieku vēlēšana;
- 2) 1936. g. 18. maija protokola nolāšana;
- 3) pārskats par biedrības darbību 1936. g. ar revīzijas komisijas ziņojumu un pārskata pieņemšanu;
- 4) 1937. gada budžets;
- 5) biedru naudas noteikšana 1937. g.;
- 6) goda un mūža biedru uzņemšana;
- 7) vēlēšanas;
- 8) priekšlikumi un ziņojumi.

Piezīme. a) pilnas sapulces saskaņā ar statutu 22. § noteikumu, ir pilntiesīgas pie jebkura ieradušos biedru skaita;

b) sapulcē var piedalīties tikai tie biedri, kas nokārtojuši savus maksājumus biedrībai;

c) pie ieejas sapulcē jāuzrāda biedru grāmatīņa;

d) ziņojumi un priekšlikumi sapulcē iesniedzami valdei ne vēlāk kā 3 dienas pirms sapulces. 1458r Valde.

Akc. sab. „Lignum”

kārt. pilna akc. sapulce

notiks 1937. g. 12. maijā, plkst. 17, sabiedrības telpās Rīgā, Kungu ielā 2.

Dienas kārtība:

- 1) sapulces amatu personu vēlēšana;
- 2) valdes un revīzijas komisijas ziņojumi;
- 3) 1936. g. darbības gada pārskata apstiprināšana un peļņas sadalīšana;
- 4) 1937. g. budžeta apstiprināšana;
- 5) vēlēšanas;
- 6) dažādi pieprasījumi un priekšlikumi. 1280r

Akc. sab. „Lignum” valde.

Smiltēnu rūpniecības akc. sabiedr. kārtējo vispārējo akcionāru sapulci

noturēs 1937. g. 6. maijā, plkst. 14, Smiltēnē, Smiltēnu rūpn. akc. sab. kantorī, Rūpnieku ielā 6.

Dienas kārtība:

- 1) sapulces darbinieku vēlēšana;
- 2) 1936. g. pārskata un bilanciņas apstiprināšana un peļņas sadalīšana;
- 3) 1937. gada budžets;
- 4) vēlēšanas;
- 5) dažādi jautājumi.

Saskaņā ar statutu 55. §, akcionāriem, kuji vēlas piedalīties sapulcē, jāpieteic savas akcijas valdei vēlākais līdz š. g. 29. aprīlim. 1279x Valde.

Latvijas-Britānijas rūpniecības akc. sab.

„R. Feldhūns un biedri”

valde uzaicina akcionārus uz

ārkārt. akc. sapulci

1937. g. 7. maijā, plkst. 14, valdes telpās Rīgā, Audēju ielā 14.

Dienas kārtība:

- 1) valdes ziņojums;
- 2) nekustamas mantas atsavināšana Rīgas pilsētas valdei un apgrūtināšana ar obligācijām;
- 3) dažādi jautājumi.

Akcionāriem, kas vēlas piedalīties sapulcē, uz statutu 52. § pamata, jāiesniedz valdei vismaz 7 dienas pirms sapulces savas akcijas vai apliecības par to nodošanu glabāšanā Rotterdamsche Bankvereinig. Rotterdamā, Schweizerische Kreditanstalt, Zürichē, Jewish Colonial Trust Ltd, Londonā, Bank der Chechoslovakischen Legionen, Pragā, vai Darmstädter und Nationalbank, Berlinē. 1462r Valde.

Tirdzniecības un rūpniecības akc. sab. „Ova”

likvid. komisija

paziņo, ka saskaņā ar sabiedrības akcionāru 1936. g. 19. septembra pilnas sapulces lēmumu,

sabiedrības lietas galīgi likvidētas,

un sabiedrība uzskatāma par savu darbību izbeigtu. 11750

Likvid. komisija.

Ebreju kultūrālās biedrības „Arbeiterheim”

likvidatori uzaicina šīs biedrības kreditorus, debitorus un mantas turētājus pieteikties Iekšlietu ministrijā, 144. ist. 1 mēneša laikā pēc šīs sludinājuma ieviešanas „Vald. Vēstn.”. Laikā nepieteiktās prasības atzīs par dzēstām, bet mantas slēpējus sauks pie atbildības. 11740

Likvidatori.

Latvijas apbūvnieku savienības valde izsludina par nederīgu šīs savienības statutu oriģinālu, kas reģistrēts Jelgavas apgabaltiesā 1932. gadā. 11860

Rīgas-Hamburgas līnija

Ar šo paziņoju ka 1937. g. 17. aprīlī pēc saraksta 8. num. preču tv. „Erna” NRT. 491, 18 vietā uz Hamburgu izies preču tvaikonis „Sirius” N.R.T. 590, saskaņā ar „Vald. Vēstn.” 1936. g. 288. num. izsludināto sarakstu, pie kam uzskāks savu braucienu no Hamburgas. 1460r

Kuģu aģents „Lorenz M. Meessenburg” Rīgā, L. Pils ielā 6

Liepājas biržas sabiedrības

š. g. 10. aprīlī sasauktā kārtējā vispārējā sapulcē nebija ieradies statutus paredzētais locekļu skaits, un sapulce nenotika, kādēļ 1937. g. 17. aprīlī, plkst. 19, notiks

jauna sapulce

ar to pašu dienas kārtību, kura skaitās par pilntiesīgu, neatkarīgi no ieradušos locekļu skaita. (Liepājas biržas statutu 17. §).

Dienas kārtība:

- 1) Biržas komitejas ziņojums par viņas darbību 1936. g.;
- 2) 1936. g. norēķina, 1937. g. budžeta un arī revīzijas komisijas atzinuma izskatīšana;
- 3) Biržas komitejas 4 locekļu vēlēšana;
- 4) Biržas komitejas 4 substitutu vēlēšana;
- 5) revīzijas komisijas vēlēšana;
- 6) pabalstu piešķiršana;
- 7) dažādi jautājumi.

1478r Liepājas biržas komitejas priekšsēd. Dr. J. Kerpe

Baziņojums.

Kuģniecības sabiedrības

„Det Forenede Dampskibs Selskab Aktieselskab”

(Skandināvien Amerika Linije)

pilnvarnieks Latvijā EIZENS VACHTELS,

pamatojoties uz sludinājumu „Valdības Vēstnesis” 1936. g. 72. num., paziņo, ka sabiedrība „Det Forenede Dampskibs Selskab Aktieselskab” (Skandināvien Amerika Linije) ir

galīgi likvidēta.

„Det Forenede Dampskibs Selskab Aktieselskab” (Skandināvien Amerika Linije) pilnvarnieks Latvijā.

1169

Purvmalas pag. valde izsludina par nederīgu nozaudēto 43766/455. zirga pasi, ko Ludzas pils. valde 1927. g. 3. febr. izdevusi Jankelin Dobrinam un kas šai pag. valdē rek. 1935. g. 24. maijā ar 235. num. kā pabeigta Aleksandram Golnbevan. 311g

Sabīles krājaizdevu sabiedr. valde paziņo, ka pilnā biedru sapulcē 1937. g. 14. martā notents, ka Sabīles krājaizdevu sabiedrība un Sabīles apkārtnes krājaizdevu sabiedrība „Spars” savienojas fuzijas veidā jaunā organizācijā ar nosaukumu:

„SABĪLES APIENOTĀ KRĀJ-AIZDEVU SABIEDRĪBA”.

Līdz ar šo savienojamās organizācijas atsevišķo pastāvēšanu izbeidz un ar visiem saviem aktīviem un pasīviem ieplūst jaunajā organizācijā. Sabīles apvienotā krājaizdevu sabiedrība.

Kreditori, kujiem ir iebildumi pret šo savienošanos, var savus iebildumus iesniegt 1 mēneša laikā attiecīgā kredītkooperatīva valdei. 176r

Sabīles krājaizd. sab. valde.

Rīgas-Stokholmas līnija.

Kārtējās satiksmes zviedr. preču-pasaž. tv. „Konung Oscar”, 351 NRT. braucienu saraksts

no 1937. g. 29. aprīļa līdz 1937. g. 30. jūnijam.

Kuģa īpašn.: Stockholms Rederi-aktiebolag “SVEA”, Stokholm.

Kuģa aģenti: „P. Bornholdt & Co”, Rīgā, Doma lauk. 17.

Tv. „Konung Oscar”

izies no Rīgas uz Stokholmu: 1937. g. 29. aprīlī 1937. g. 3. jūnijā

6. maijā 10. „ 13. „ 17. „ 20. „ 24. „ 27. „

„P. Bornholdt & Co” 1353 Rīgā, Doma lauk. 17.

Būvju un tirdzniecības akc. sab. „Terra Nova”.

Bilance 1936. g. 31. decembrī.

Aktīvs.	Ls	Pasīvs.	Ls
Nekustama manta	355 000,—	Akciju kapitāls	106 500,—
Kase	14,71	Rezerves kapitāls	67,14
Peļņas un zaudējumu rēķins:			

102. 1936. gada 27. novembrī / 18. decembrī. Emīla Matīsa pilnvarnieka lūgums par tiesu palatas 1933. g. 6./27. aprīļa sprieduma jaunu caurlūkošanu jaunatklājušos apstākļu dēļ Oto Lāča prasībā pret Emīlu Matīsu summā Ls 26342.- pēc lūguma (L. N. 484.).

Sēdi vada priekšsēdētāja v. senators F. Konrads, referē senators V. Bukovskis.

Senats atrod: ka no Oto Lāča prasības lietas pret Emīlu Matīsu redzams, pēdējais iesniedzis Rīgas apgabaltiesai kā pierādījumu par to, ka prasītājs saņēmis no viņa, Emīla Matīsa, Ls 6000.—; prasītāja Oto Lāča parakstītu kvīti. Prasītājs šo kvīti apstrīdējis kā viltotu, apgalvodams, ka viņš esot saņēmis no atbildētāja tikai Ls 1000.— un par šo summu viņš arī esot parakstījis minēto kvīti; ka cipars „1000“ esot pārtaisīts par „6000“ un tāpēc kvīts esot atzīstama tikai par Ls 1000.—, Rīgas apgabaltiesa uz zinātniskas ekspertīzes atzinuma pamata atzinusi kvīti par viltotu par Ls 5000.— un pieņēmusi šo kvīti kā pierādījumu tikai Ls 1000.— apmērā; šo summu atzinis pats kvītes izdevējs Oto Lācis. Tiesu palata arī atzinusi, ka ar ekspertīzi ir noskaidrojies prasītāja apgalvojums, ka minētā kvīts viltota par Ls 5000.—, kadēļ viņa pieņemama kā pierādījums tikai Ls 1000.— apmērā. Tā tad civiltiesas lēmums, ar kušu kvīts atzīta par viltotu par Ls 5000.— stājies likumīgā spēkā. Līdz ar to Emīls Matīss un viņa dēls Gerhards ir saukti pie kriminalatbildības uz sodu lik. 415. un 424. p. pamata par minētās kvīts viltošanu. Rīgas apgabaltiesas kriminalnodaļa arī atzinusi viņus par vainīgiem viltošanā, bet Tiesu palatas kriminaldepartaments, iztiesājot minēto lietu, savā 1934. g. 30. novembra spriedumā atradis, ka ekspertu izskaidrojumam ir psiholoģisks pamats un ka bez Oto Lāča izteiciem, ka kvīts teksts pārgrozīts, lietā nav nekādu citu objektīvu pierādījumu, ka kvīts viltota un tamdēļ Tiesu palata abus apsūdzētos atzinusi par attaisnotiem. Pamatojoties uz šo 1934. g. 30. novembra kriminaltiesas spriedumu, Emīls Matīss aizrādot, ka prasītājam ar Tiesu palatas civildepartamenta 1933. g. 6./27. aprīļa spriedumu piespriests par Ls 5000 vairāk, nekā viņam pienāktos, — 1935. g. 25. jan-

varī iesniedzis Senatam lūgumu par sprieduma jaunu caurlūkošanu, kurā lūdz minēto Tiesu palatas civildepartamenta 1933. g. 6./27. aprīļa spriedumu atcelt un lietu nodot tiesu palatai izspriešanai no jauna citā tiesas sastāvā. Sakarā ar to, ka viens un tas pats jautājums par minētās kvīts īstumu vai viltojumu, izšķirts dažādi civiltiesā, kas atzinusi to par viltotu par Ls 5000 un kriminaltiesā, kas attaisnojusi abus apsūdzētos un līdz ar to atzinusi, ka kvīts viltojums nav pierādīts, — Senatam jāizšķir jautājums, kādam no šiem diviem spriedumiem, civiltiesas vai kriminaltiesas, ir priekšrocības nozīme. Sakarā ar CPN (653. p. 1) ja tas, kas pieteicis aktu viltojuma strīdu, tieši vaino kādu šajā viltojumā un viltošana nav dzēsta ar noilgumu vai vainotā nāvi, ka arī 2) ja akts pēc pārbaudījuma civiltiesā atzīts par viltotu un tālab par izmeklējumu, tad tiesa savu lēmumu šajā lietā kopā ar pašu aktu piesūta prokuroram. Saskaņā ar CPN 654. p. nododot prokuroram lietu par viltojumu, kurā kāds tieši vainots, tiesa vai nu aptur pie sevis visu civiltiesāšanu, kamēr lieta beidzas kriminalkārtībā, vai arī uz vienas vai otras puses lūgumu turpina lietas iztiesāšanu tajās daļās, kurās spriedums neatkarājas no apšaubītā akta. No šiem likuma pantiem izriet, ka viltojuma strīdu gadījumos civiltiesā nodod apšaubītu vai par viltotu atzītu aktu prokuroram divos gadījumos: 1) kad pārvinieks, kas pieteicis aktu viltojuma strīdu, tieši vaino kādu šajā viltojumā; šajā gadījumā civiltiesā aptur pie sevis civiltiesāšanu, kamēr lieta nav izšķirta kriminaltiesā, pie kam šāds kriminaltiesas galīgs spriedums — jautājumā par to, vai viltojums tiešām noticis un vai tas ir bijis tiesājamā nodarījums — sakarā ar Kr. pr. lik. 35. p. ir saistošs civiltiesai; 2) kad akts CPN 646.—651. p. kārtībā jau pārbaudīts civiltiesā un no šīs civiltiesas atzīts par viltotu; šajā gadījumā, kas saistīts ar CPN 10. p., lieta nododama caur prokuroru kriminaltiesai, lai tā atrastu vainīgo akta viltojumā, bet nevis lai tā vēl reiz pārbaudītu, vai akts tiešām ir viltots vai ne. Kriminaltiesā attiecībā uz civiltiesu nav augstāka tiesas instance, kas varētu no jauna pārbaudīt jautājumu, vai civiltiesas

par viltotu ir pareizs vai ne. Šis jautājums jau izšķirts likumā paredzētā kārtībā (CPN 646.—651. p.) no kompetentas civiltiesas un ja civiltiesas spriedums pēc tam nav pārsūdzēts un atcelts no augstākās civiltiesas instances. — tad tas stāties likumīgā spēkā. Tamdēļ arī šini pēdējā gadījumā krimināltiesai, kurai caur prokuroru nodots civiltiesas lēmums kopā ar pašu par viltotu atzīto aktu, — nemaz nav jāapspriež no jauna jautājums, vai no civiltiesas jau par viltotu atzītais akts tiešām viltots vai ne. Tas nozīmētu, ka krimināltiesā no jauna izšķirtu jautājumu, ko kompetenta civiltiesā likumā paredzētā kārtībā jau galīgi izšķīrusi, un tamdēļ arī tāda jauna akta pārbaudīšana vairāk nav pielaižama. Kā jau aizrādīts šajā gadījumā krimināltiesas uzdevums ir tikai izšķirt jautājumu, vai akta viltojums ir bijis tiesājamā nodarījums vai ne un tikai šajā jautājuma robežās krimināltiesai jāizšķir lieta.

Šajā gadījumā, saprotams, nevar būt runas par kādu kolidziju starp civiltiesas un krimināltiesas lēmumiem vai spriedumiem. Bet nav tomēr izslēgta iespēja, ka šini gadījumā, tiesājamo viņam inkriminēta noziegumā — viltojumā, — līdz ar to varētu nākt pie slēdziena, ka viltojuma vispār nav bijis, vai ka tas nav pierādīts. Šajā gadījumā tomēr jāņem vērā, ka jautājums par akta viltojumu jau izšķirts civiltiesā viņas kompetences robežās likumā paredzētā kārtībā (CPN 646. — 651. p.) un ka šis lēmums vai spriedums jau stāties likumīga spēkā un ka, no otras puses, krimināltiesas lēmumam šajā jautājumā nav izšķiroša nozīme civiltiesai, jo krimināltiesai šis jautājums pēc tam, kad civiltiesas lēmums par akta viltojumu viņai bija CPN 653. p. (infine) nodots, — nemaz nebija jāapspriež un tikai garām ejot atrodot, ka tiesājamais attaisnojams viņam inkriminētā viltojumā — krimināltiesā nākusī pie slēdziena, ka viltojums vispār nav pierādīts. Tamdēļ arī, kā to paskaidrojis Kr. Senats savā spriedumā (Sen. CKD spr. 1901. g. № 75), — tāds akts, ko civiltiesas atzinusi par viltotu, izslēdzams no pierādījumu skaita, kaut arī Krimināltiesā atzītu akta viltojumu par nepierādītu. Pie tā pašā slēdziena pieturas arī CPN kome-

tatori Isačenko (1036. un 1037. lp.), Annenkovs (Опыт комментария 460., 461. lp.), Nolkens (Уст. гр. суд. ,р. 499.). Pamatojoties uz šādiem saviem apsvērumiem, Senats atrod, ka Emila Matisa lūgums par sprieduma jaunu caurlūkošanu atstājams bez ievēribas, jo, kā tas izriet no augšminētiem apcerējumiem. — tas apstākļi vien, ka krimināltiesā attaisnojusi Emilu Matisu un viņa delu Gerhardu Matisu viņiem inkriminētos noziegumos, atrodot, ka augšā minētās kvits viltojums nav pierādīts, nemaz neatspēko civiltiesas likumīgā spēkā stājušos spriedumu, ar kuru šī kvits atzīta par viltotu par Ls 5000. Kaut gan saskaņā ar CPN 908. p. lūgumi par spriedumu jaunu caurlūkošanu pielaižami, kad atklāti jauni apstākļi, vai arī kad aktos, uz kuriem spriedums dibināts, ir uziets viltojums, bet kā no CPN 922. p. redzams likums šajā gadījumā paredz tādas jaunus apstākļus, kas varētu iespaidot civiltiesas taisīto spriedumu un atspēkot tā pareizību pēc būtības. Ja nu, kā jau augšā aizrādīts, — krimināltiesas spriedums par tiesājamo attaisnošanu uz to pamata, ka viltojums nav pierādīts — nevar iespaidot civiltiesas spriedumu par akta viltojumu, — tad arī šis krimināltiesas spriedums nav atzīstams par tādu jaunu apstākli, kas saskaņā ar CPN 908. p. dotu tiesību lūgt sprieduma jaunu caurlūkošanu. Atrodot tamdēļ, ka šajā gadījumā saskaņā ar CPN 922. nav pielaižams lūgums par sprieduma jaunu caurlūkošanu, Senats nolēmj: Emila Matisa pāņvarņieka lūgumu par sprieduma jaunu caurlūkošanu uz CPN 908. un 922. p. pamata atstāt bez ievēribas, uzliect atbildētājam prasītājai par labu tiesāšanas izdevumus kasācijas instancē.

103. 1936. g. 28. oktobrī. Dāvja Ozola kasācijas sūdzība par Tiesu palatas 1935. gada 4. marta lēmumu lietā par Dāvja Ozola Vilcas pagasta Blankenfeldu muižas „Eižātu“ māju ar hip. № 10803 subhastāciju, un Alberta Freiberga paskaidrojums (L. № 810.).

Sēdi vada priekšsēdētājs senators O. Ozoliņš, referē senators A. Lēbers.

Senats atrod: Lietā nav strīdus par to, ka hipotekaram kreditoram Mozusam Lībermanim bez tieslietu ministra atļau-

jas nav bijusi tiesība iegūt runā esošo nekustamo mantu. Bet no tā — pretēji sūdzētāja domām — vēl neizriet, ka Lībermanim Tieslietu ministra atļauja būtu jāiesniedz tiesai jau līdz ar pieteikumu paturēt nekustamo mantu, jo paturēšanas tiesību pieteikums vēl nenozīmē tiešu lūgumu apstiprināt nekustamo mantu uz paturēšanas tiesību pamata. Sakarā ar to, apgabaltiesa, atrodot, ka lūdzējam tiesība paturēt nekustamo mantu izsoles nenotikšanas dēļ (CPN 1316. p.), runā esošā gadījumā, savā 1934. g. 8. oktobra lēmumā (I 21), likusi lūdzējam priekšā iemaksāt pirkšanas cenu un nodokļus, kā arī iesniegt tieslietu ministra atļauju. Ja paturēšanas tiesības lūdzējam Mozusam Lībermanim atzītas ar tiesas lēmumu, tad nav šķēršļu, ka tas savu prasījumu, t. i. savas kreditora tiesības, kas ietver sevi arī paturēšanas tiesības (I 35,31) nodotu tālāk citai personai (sk. CKD 35./426). Nododot šādas tiesības tālāk, Lībermans pārnesis uz cesionaru taisni šādas, ar CPN 1316. p. viņam nodrošinātas paturēšanas tiesības, kuŗu sastāvā nemaz neieiet publiski-tiesiska rakstura tiesība, kas izriet no administratīvas iestādes izdodamas atļaujas iegūt nekustamo mantu: tiesība saņemt atļauju no Tieslietu ministrijas vispār nav civiltiesiskas cesijas ceļā tālāk nododama. Tapēc ja arī Lībermanim būtu tikusi izdota atļauja jau paturēšanas pieteikuma laikā, tad tomēr šāda atļauja vai no tās izrietošas tiesības nekad nebūtu pārgājušas uz to personu, kuŗai Lībermans cedējis savas paturēšanas tiesības un cesionara pienākums katrā ziņā būtu iegādāties attiecīgu atļauju sev pašam. Tā tad sūdzētāja norādītais princips: „nemo plus iuris in alium transferre potest quam ipse habet” nav piemērojams runā esošā gadījumā, kur Lībermans nodevis savam cesionaram Albertam Freibergam tikai tās tiesības, kuŗas Lībermanim atzinusi apgabaltiesa ar 1934. g. 8. oktobra lēmumu. Ja, kā Senats atzinis (apv. sap. 1933. g. spried. № 3), izsolē iegūtās tiesības var kā tādas nodot tālāk ar cesiju, tad tas pats sakāms arī par nekustamas mantas paturēšanas tiesībām un proti pilnīgi neatkarīgi no tā, vai cedentam tajā brīdī, kad apgabaltiesa viņam atzinusi

paturēšanas tiesības, bijusi vai ne tieslietu ministra atļauja, jo cedēt var arī suspensīvi nosacītus prasījumus (CL 3467. p.).

Aiz aprādītiem iemesliem atrodot, ka Tiesu palata nav pārkāpusi likumu, kādēļ sūdzētāja kasācijas sūdzība atraidāma, Senats nolēma: Dāvja Ozola kasācijas sūdzību uz CPN 907. p. pamata atstāt bez ievēribas.

104. 1936. g. 28. oktobrī. Prasītājas Dzelzceļu Virsvaldes pārstāvja kasācijas sūdzība par Tiesu palatas 1935. gada 4. februāra spriedumu Dzelzceļu Virsvaldes prasībā pret Jāzepu Kārkliņu un Jāni Lauciņu par Ls 2976,24 līdz ar proc. piedzišanu, un atbildētāja Jāzepa Kārkliņa pilnvarnieka paskaidrojums. (I. № 833).

Sēdi vada priekšsēdētājs senators O. Ozoliņš, referē senators A. Lēbers.

Senats atrod: Senatam iaizšķir jautājums, no kāda momenta sākas noilgums prasījumam par zaudējumu atlīdzību, kas izceļušies no noziedzīga nodarījuma. Tiesu palata, pievienojoties apgabaltiesas sprieduma motīviem, noilguma sākumu attiecina uz nozieguma nodarījuma izdarīšanas momentu. Turpretim, prasītāja skaita noilgumu no tās dienas, kad viņai par atbildētāju nelikumīgo rīcību nācis zināms (t. i. no 1925. g., kad prasītāja saņēmusi no Valsts kontroles ziņojumu par to) vai pat no tās dienas, kad stājies spēkā Tiesu palatas kriminaldepartamenta spriedums, ar kuŗu atbildētāji tikuši notiesāti par runā esošo noziedzīgo nodarījumu, t. i. no 1931. g. Prasītājas uzskats nav atzīstams par pareizu. Saskaņā ar CL 3626. p., prasītāja nezināšana nenovērš noilgumu (izņemot 3627. p. norādīto gadījumu, parādnieka prombūtni, par kuŗu lietā nav runas). Ta tad, uz vispārēja pamata noilgums nav skaitāms adie scientiae. Prasītājas norādītais Kr. Senata CKD spr. 80./111 Nogotkova lietā uzsver tikai to, ka tiesai nav tiesības lūkot cauri („входить в разсмотрение”) prasību par zaudējuma atlīdzību, kas izceļies no noziedzīga nodarījuma, līdz kāmēr pēdējais nav konstatēts ar kriminaltiesas spriedumu. Tomēr, ar to nemaz nav teikts, ka civiltiesā nevarētu uzsākt civilprasību par zaudējumu

atbildību arī pirms un neatkarīgi no krimināltiesas sprieduma. Saskaņā ar CPN 7. p., civilprasību par zaudējumu atbildību kas nodarīti ar noziedzīgu nodarījumu, var celt krimināltiesā iztiesājot krimināllietu, vai arī atsevišķi no tās, civiltiesā, iekam notecējis noilguma laiks. Vienīgās sekas, kas varētu iestāties, ja tamlīdzīga prasība celta civiltiesā pirms krimināltiesas sprieduma, ir vienīgi tās, ka civiltiesa stātes pie iztiesāšanas tikai pēc tam, kad pabeigta krimināltiesāšana par to priekšmetu, no kura prasība ceļas (CPN 8. p.). Tādā kārtā, prasība civiltiesā nekādā ziņā nav uzskatāma par priekšlaicīgu it kā tāpēc vien, ka krimināllietā tajā laikā nebūtu vēl izspriesta, vai citādi pabeigta, vienīgi civiltiesa nevarētu, līdz nupat atzīmētā momentam, savu civillietu iztiesāt un izspriest, t. i. civillieta būtu līdz tam laikam tikai jāaptur, saskaņā ar CPN 10. p. Tāpēc arī prasītājam nav pamata prasības necelšanu noilguma laika robežās izskaidrot vai attaisnot ar to, ka līdz noilguma notecēšanai krimināllietā neesot tikusi izspriesta un prasītājam neesot bijis zināms, pret ko isti viņai būtu jāceļ prasība. Prasītājam vienmēr pašam jāzin, kas pārkāpis viņa tiesības un devis pamatu prasībai; krimināltiesas spriedums ne vienmēr ir vienīgais pamats vai pierādījums prasībai, jo prasītājs nezaudē tiesību celt prasību civiltiesā, kaut arī apsūdzētais ar krimināltiesas spriedumu būtu attaisnots, ja no viņa darbības prasītājam cēlies kaitējums vai zaudējums (CPN 9. p.). Tādēļ Tiesu palātai, konstatējot, ka atbildētāji deliktu nodarījuši 1922. g. novembra mēnesī, bet prasītāja savu prasību cēlusi tikai 1933. g. marta mēnesī, bija pietiekošs pamats, prasījumu atzīt par dzēstu ar noilgumu un aiz šī iemesla atraidīt prasību.

Aiz aprāditiem iemesliem ātrodot, ka Tiesu palāta nav likumus pārkāpusi, kādēļ prasītājas kasācijas sūdzība atraidāma. Senats nolēmj: Dzelzceļu virsvaldes pārstāvja kasācijas sūdzību uz CPN 907. p. pamata atstāt bez ievēribas.

105. 1936. g. 25. novembrī. Atbildētāja Jāņa Joniņa kasācijas sūdzību par Tiesu palātas 1935. g. 1. aprīļa spriedumu Finan-

ču ministrijas prasībā pret Jāni Joniņu par Ls 2402,80. (L. № 913).

Sēdi vada priekšsēdētājs senators O. Ozoliņš, referē senators A. Lēbers.

Senats atrod: Kā pareizi aizrāda atbildētājs savā kasācijas sūdzībā, ar KPN 216.–221. p. kārtībā taisīto spriedumu tagadējais atbildētājs ticis nosodīts pēc Sodulik. 236. p. 1. pkt., t. i. tikai par to, ka tas pārkāpis drošības likuma nosacījumus, smēķējot kūti paša saītušos papirosus, kuru neizmēķētos galus metis turpat kūti (zemē), un šis neuzmanības sekas bijušas cietušam Pēterim Lejam piederošās kūts nodegšana. Tā tad atbildētājs saukts pie atbildības un sodīts tikai pēc Sodulik. 236. p. 1. pkt. paredzētā pārkāpuma pazīmēm, bet nevis pēc 568. p. 1. d. paredzētā noziedzīgā nodarījuma pazīmēm. Tāpēc miertiesnesim pat nebija tiesības iztirzāt jautājumu, vai kūts nodegšana bijusi Sodulik. 236. p. 1. pkt. paredzētā pārkāpuma sekas, jo šādu seku iestāšanās nemaz neietilpst minētā pārkāpuma pazīmēs. Tādēļ miertiesneša sprieduma pēdējai daļai nav izšķirošas nozīmes jautājumā par kauzalo sakaru starp pašu pārkāpumu un kūts nodegšanu. Tā tad, miertiesneša izteiktais konstatējums šajā ziņā nav saistošs civiltiesai, pēdējai iztirzājot jautājumu par kauzalo sakaru. Tiesu palāta, turpretim, savukārt nemaz nav izšķirusi un pat nav pacēlusi šo jautājumu, bet aprobežojusies ar vienkāršu atsauci uz KPN 35. p., izlaižot no acīm, ka 35. pantā domāti tikai tādi krimināltiesu spriedumi, kuos pēc attiecīgā noziedzīgā nodarījuma rakstura, tiesai bija tiesība un pienākums izšķirt pēc būtības jautājumu par kauzāliti. Tāpēc Tiesu palātai bija pienākums pašai no sevis izšķirt jautājumu par kauzalo sakaru un, tikai apstiprinošā gadījumā, uzlikt atbildētājam civiltiesisko atbildību par viņa nodarīto pārkāpumu. Bet, neatkarīgi no visa tā, lietā nodibināts, ka cietušais Pēteris Leja pēc apdrošinājuma atbildības bija griezies Finanču ministrijā, kas viņa prasījumu apmierinājusi. No tā vēl, pretēji prasītājas Finanču ministrijas, domām, neizriet, ka prasītājai būtu regresa tiesība pret atbildētāju, pat ja atzītu, ka tas bijis vainīgs, ka izcēlies ugunsgrēks. Prasītāja, apdrošinātāja, izmaksājot cietušam apdrošinājuma

atlīdzību, nav rīkojusies un nevarēja rīkoties it kā cietušā vietā, bet gan kā apdrošinājumaņēmēja kontrahents, izpildot apdrošinājuma līgumu. Atbildētājs nekādās juridiskās attiecībās ar prasītāju nav atradies. Prasītāja, izmaksājot cietušam apdrošinājuma atlīdzību, ir izpildījis savu saistību, kas izrietēja no apdrošinājuma līguma, ko prasītāja noslēgusi ar cietušo. Šis līgums neuzliek un nevar uzlikt, kā res inter alios acta, atbildētājam nekādas saistības vai pienākumus prasītājai par labu. Ja atbildētājs arī būtu padarījis nelikumīgu darbu, un ar to būtu nodarījis zaudējumus, tad atbildētājs tomēr nodarījis zaudējumus nevis prasītājai, bet gan tieši cietušam (CL 344. p.). Tikai tam ir tiesība prasīt atlīdzību no vainīgā par nodarīto tiesību aizskārumu (CL 3284. p.). Tāpēc prasītāja pret atbildētāju nevar celt zaudējumu prasību, pamatojot savu prasību uz vainīgā atbildētāja nodarīto nelikumīgo darbu (t. i. deliktu), jo ar šādu vainīgā darbu pārkāptas nevis apdrošinātāja (prasītājas) tiesības, bet gan apdrošinājumaņēmēja (cietušā, t. i. trešās personas) tiesības. Taisni tāpēc, ka atbildētājs (vainīgais) par savu nelikumīgo darbu ir atbildīgs cietušam, t. i. apdrošinājumaņēmējam, atbildētājs nav atbildīgs apdrošinātājai-prasītājai. Bet prasītājai nav arī regresa prasības; izmaksājot apdrošinājuma atlīdzību savam kontrahentam, apdrošinājumaņēmējam (cietušam), prasītājs nemaz nepilda vainīgā (atbildētāja) pienākumu atlīdzināt zaudējumus cietušam it kā vainīgā vietā, kā vainīga negotiorum gestor (Šeršenevičs, *кypc ropробapo npaвa*, 41. izd. 2. sēj. 424/5. lp.; Hagen, *Ehrenberga Handbuch* 8. sēj. 1. grām. 659. lp.; Bruck, *Das Privatversicherungsrecht* (1930. g.) 44. § VI; Kr. 1899. g. civilik. 5. gr. proj. pask. 5. sēj. 80.—82. lp.). Cietušam ir divi paraleli prasījumi: 1) pret vainīgo, uz pēdējā viņam nodarītā delikta pamata un 2) pret savu kontrahentu, apdrošinātāju, uz noslēgtā ar pēdējo apdrošinājuma līguma pamata, tā tad uz diviem, pilnīgi dažādiem pamatiem. Realizējot savu prasījumu pret vainīgo, cietušam gan vairs nav tiesības celt tādu prasību pret apdrošinātāju, un proti jau tāpēc vien, ka apdrošinātājs ir brīvs no

sava līgumiskā atlīdzības pienākuma, ja cietušais jau saņēmis apmierinājumu. Tomēr, no otras puses, cietušais, kas saņēmis apdrošinājuma atlīdzību no sava kontrahenta apdrošinātāja, var celt delikta atlīdzības prasījumu pret vainīgo; šādā gadījumā gan apdrošinātājam savukārt nevarētu noliegt tiesību celt kondicijas prasījumu pret savu kontrahentu (cietušo) uz tā pamata, ka pēdējais netaisni iedzīvojis uz apdrošinātāja rēķina, t. i. *condictio* pēc CL 3724. p. (sk. Šeršenevičs, 1. c. 424., 426. lp.; Hagen 1. c. 649., 659. lp.). Istenība, apdrošinātājs tikai tad varētu celt tiešu prasību pret pašu vainīgo, ja apdrošinātājs, apmierinot savu kontrahentu, apdrošinājumaņēmēju, cietušam liecis cēdēt viņam, apdrošinātājam, apdrošinājumaņēmēja atlīdzības prasījumu pret vainīgo. Ja tāda cesija notikusi, tad apdrošinātājam būtu prasījums pret vainīgo nevis uz regresa tiesību pamata (kādu prasību prasītāja tagad cēlusi pret vainīgo), bet gan taisni zaudējuma prasījums, kas pārgājis uz apdrošinātāju kā cesionaru. Tādā ceļā apdrošinātājs varētu realizēt pašam cietušam agrāk piederējušo delikta atlīdzības prasījumu. Mūsu 1932. g. 30. janvāra „Visparējie ugunsapdrošināšanas noteikumi” šajā ziņā tieši paredz (45. § 6. d.), ka „apdrošinājumaņēmēja tiesības saņemt zaudējuma atlīdzību no trešām personām „automātiski”, t. i. juridiski sakot, ipso jure) pāriet apdrošinātājam tādu apmēra, kādā tas izmaksājis atlīdzību pēc apdrošinājuma līguma. Šajā pantā (45. § 6. d.) gan nav — vismaz terminoloģijas ziņā — noteikti izšķirti divi, pilnīgi dažādi juridiski jēdzieni: „zaudējuma atlīdzība” pēc apdrošinājuma līguma (kurū apdrošinātājs izmaksā apdrošinājumaņēmējam uz apdrošinājuma līguma pamata) no vienas puses, un tā zaudējumu atlīdzības „tiesība” (domāts „prasījums”), kas pēc minētā 45. § 6. d. ipse jure skaitās par pārgājušu uz apdrošinātāju un kas apdrošinājumaņēmējam piederēja pret vainīgo un kas tāpēc vien pāriet un varēja pāriet uz apdrošinātāju uz 45. § 3. d. paredzētās *cessio legis* pamata (sk. Šeršenevičs 1. c. 425. lp. 2., 3. par. piez.; Hagen 1. c. 295. § 649. lp.; Bruck 1. c. § 44 III 1.). Vacu *Versicherungsvertrags-*

gesetz (1901. g. 12. maija; 67. § 1. d. l. teik.) tieši paredz tādu pašu cessio legis, tāpat kā arī citu valstu likumi, ko uzskaita Šeršenevičs (l. c. 2. par. piez.). Runā esošā gadījumā prasītāja lieta nav iesniegusi ne savus apdrošinājuma noteikumus, nedz pašu polisi un arī pat neat-saucas uz to, ka viņai par labu vispār būtu notikusi cessio legis augšā norādītā izpratnē un, galvenais, vispār cēlusi tagadējo prasību nevis kā viņai pārgājušu no cietušā (uz cessio voluntāria vai cessio legis pamata) prasījumu, bet cēlusi tikai re-gresa prasību. Bet šāds „regress“ prasītājai nekādā ziņā nepieder un Tiesu palātai uz šā pamata nebija pamata apmierināt prasību, nedz kā zaudējuma prasību nedz kā regresa prasību. Aiz aprādītiem iemesliem atrodot, ka Tiesu palata pārkā-pusi CL 3284., 3444. p., CPN 816. p., kādēļ viņas spriedums atceļams. Senats nolē-ma: Tiesu palatas 1935. l. aprīļa spriedumu CL 3284., 3444. p., CPN 816. p. pārkāpumu dēļ atcelt un lietu nodot Tiesu palātai iz-sprīšanai no jauna citā tiesas sastāvā.

106. 1936. g. 27. novembrī. Natalijas Drešmanis pilnvarnieku kasācijas sūdzība par Tiesu palatas 1935. g. 21. februa-ru lēmumu mir. Jāņa-Aleksandra Au-gusta d. Drešmana testamentā lietā (L. № 966).

Sēdi vada priekšsēdētāja v. senators F. Konradi, referē senators J. Grots.

Senats atrod: Atraine Natalija-Aurora Drešmane, līdz ar lūgumu par mirušā Jāņa Drešmana testamentā apstiprināšanu iesniegusi apgabaltiesai ziņojumu, par mantojuma sastāvu un vertību, kurā dek-larē, ka viņa atstāto mantojumu jau pie-ņēmusi. Publikācijas laikā M. Paris ir pieteikusi alimentu prasījumu mirušā Dreš-mana ārļaulības bērnam. Pēc tam manti-niece Drešmane savā 1934. g. 29. decembra rakstā paziņo, ka viņa no mantojuma at-sakās un lūdz apgabaltiesu lietu izbeigt. Apgabaltiesa šo lūgumu atstājusi bez ievēribas, un Tiesu palata par apgabaltiesas lēmuma iesniegto prasību arī atstājusi bez ievēribas, atrodot, ka mantiniecei, kas jau pieņēmusi mantojumu, neesot tiesības no tā atteikties. Kasācijas sūdzība ievēroja-

ma. Lūgums par lietas (kurā lūdz testamen-tu pasludināt par spēkā nākušu) izbeigšanu nav identificējams ar jautājumu par man-tinieka tiesībām atteikties no mantojuma. Ar lietas izbeigšanu nemaz netiek izskirts jautājums, vai mantiniekam ir tiesība at-teikties no mantojuma un vai mantinieks tiek atsvabināts no atbildības par man-tojuma atstājēja parādiem. CPN 1700. p. paredz gadījumu, kur tiesa pat ex officio izbeidz lietu, tādēļ jo vairāk tiesai bija pamats un pienākums izbeigt lietu uz man-tinieces lūgumu. Minētais likuma pants attiecas netikai uz lūgumiem par manti-nieku apstiprināšanu pēc likuma, bet arī uz gadījumiem, kad mantinieki uzaicināti ar publikāciju lietā par testamentā pasludinā-šanu par spēkā nākušu (CPN 1584. p. sk. prof. Bukovska CP māc. gr. 704. l. p.). Pretēji tiesu palatas domām, no tā ap-stākļa, ka ir iesniegts lūgums par testa-menta pasludināšanu par spēkā nākušu, neizriet, ka pasludināšanai būtu jānotiek uz CL 2452. un CPN 1583. p. pamata arī tad, ja šis lūgums būtu atsaukts. Ja CPN 1583. p. tieši nosaka, ka pasludināšana izdarama tikai uz ieinteresēto personu lūgumu; tā tad tieši šai ziņā nekāda iniciatīve nav jāizdara un bez ieinteresēto lūgumu viņa CPN 1583. p. aprādīto lēmumu taisīt nevar (sk. arī Tatarin, Die Legitimation des Er-ben nach russ. und baltischem Recht, 42. § B. 46. § V). Ņakot pie pretēja slēdziena Tiesu palata ir nepareizi iztulkojusi likumu, pārkāpjot CPN 1583., 1700., 816. p. Atrodot, ka Tiesu palatas lēmums minēto pār-kāpumu dēļ nav uzturams spēkā, Senats nolēmj: Tiesu palatas 1935. g. 21. februāra lēmumu CPN 1583., 1700., 816. p. pārka-pumu dēļ atcelt un lietu nodot Tiesu palātai izlemšanai no jauna citā tiesas sastāvā.

107. 1936. gada 25. novembrī. Atbildē-tāja Moza Taubina pilnvarnieka kasa-cijas sūdzību par Tiesu palatas 1935. gada 13. jūnija spriedumu Thomasa Hancocka un Vladimira Kleinnichela, zem firmas „Hancock & Kleinnichel“ prasībā pret Mozu Taubinu par preču apzīmējuma lie-tošanas tiesībām. (L. № 1019.)

Sēdi vada priekšsēdētājs senators O. Ozoliņš; referē senators A. Lēbers.

Senats atrod: Prasītājs, starp citu, lūdz atzīt, ka atbildētājam reģistrētā preču nozīme nedod viņam tiesību to lietot un lūdz uzlikt atbildētājam par pienākumu izņemt no apgrozījuma ražojumus, uz kuriem atrodas preču nozīme, kas līdzīga prasītāja preču nozīmei. Atbildētājs cēlis iebildumu, ka prasība esot noilgusi saskaņā ar Rūpn. nol. 138. p. jo tā neesot celta 3 gadu laikā no sludinājuma, ka prasītāji savas preču nozīmes tiesības esot ieguvuši bez attiecīgā uzņēmuma un ka prasītāju firma kā tāda nepastāvēt. Apgabaltiesa apmierinājusi prasību augšā aprādītās robežās. Tiesu palata apstiprinājusi apgabaltiesas spriedumu. Atbildētāja kasācijas sūdzība nav ievērojama. Gan Tiesu palata nepareizi atrod, it kā prasītāja būtu varējusi tagadējo prasību celt uz 1927. g. 4. oktobra Noteikumu (174.) pamata par negodīgas konkurences apkarošanu, un šāda prasība nebūtu noilgusi. Pretēji Tiesu palatas dotībam, cietušam nepieder it kā izvēle starp prasību pēc Rūpn. nol. 142. p. un prasību pēc 1927. g. Noteik. 14. un sek. p. No preču nozīmes tiesībām no vienas puses, un no negodīgas konkurences apkarošanas tiesībām no otras puses, izrietošās prasības likums aizsargā no pilnīgi dažādiem vadočiem un uz dažādiem pamatiem, un tāpēc abas prasības nav paralēli izlietojamas. Preču nozīmes tiesības gan ierindojamas konkurences tiesībās, kas ir plašākas par pirmām, bet konkurences tiesība (no 1927. g. Noteikumiem izrietošā prasības tiesība) aizsargā cietušo tikai tik tālu, cik tas vainīgais, kam ir reģistrētas preču nozīmes tiesības, izlieto šādu tiesību tāda sevišķa veidā un ar tādiem darbības panēmieniem, kas tieši paredzēti 1927. gada Noteikumu 1. p. par ģenerālo klauzulu. Ta tad, 1927. g. Noteikumi reaģē tikai pret preču nozīmes tiesību negodīgo izlietošanu („Missbräuchliche Benutzung“: sk. Pinner-Elster, komentars pie vācu 1909. g. 7. jūnija likuma pret negodīgo konkurenci (Gesetz gegen den unlauteren Wettbewerb) 8. izd. 1927. g. 58., 75., 183. lpp.), arī Pisko. Das Kaufmännische Unternehmen. — Ehrenberga Handbuch'a 2. sēj. 354. lp. beigās). Turpretim, priekšnoteikumi, pēc kuriem preču nozīme bauda likuma aizsardzību, ka arī aizsardzības

veids un apjoms, apspriežami vienīgi pēc likuma par preču nozīmi (Rūpn. nol. 124. līdz 146. p. ar 1922. g. 1. maija likumu (100) papildinājumiem un pārgrozījumiem). Ja tāpēc tiesa piemērotu preču nozīmju tiesībām 1927. g. Noteikumus par negod. konkurences apkarošanu, tad tiesai noteikti jākonstatē šo pēdējo Noteikumu piemērošanas priekšnoteikumi, t. i. vainīgā sevišķā darbība un atsevišķi negodīgi panēmieni, ar kuriem tas negodīgi izlieto, izmanto viņam piederošās un atzītās preču nozīmju tiesības. Bet kur cietušais apstrīd pēc būtības vienīgi pašas preču nozīmes tiesības kā tādas, tur cietušam pieder tikai tā prasība, ko dod viņam speciālie noteikumi par preču nozīmēm, t. i. vienīgi prasība, ko paredz Rūpn. nol. 138. pants. Tagadējo prasību prasītājs cēlis un varēja celt vienīgi uz Rūpn. nol. 138. p. pamata, bet ne uz 1927. g. Noteik. 14. p. un sek. p. pamata. 138. p. nosaka minētai prasībai preklusīvu (nevis noilguma) termiņu, proti 3 gadus no sludinājuma. Nav strīda, ka prasītāja šo preklusīvo termiņu nav ievērojuši un ka tāpēc, patī par sevi, prasība būtu atkritusi. Tomēr, prasītāji atsaucas uz to, ka atbildētājs preču nozīmes reģistrāciju panācis ļaunprātīgi, maldinot publiku un pašu reģistrācijas iestādi, noklusējot to, ka prasītājiem, Anglijas pilsoņiem, jau 5 gadus agrāki tikusi reģistrēta lielā mērā līdzīga preču nozīme Anglijā, ka prasītāju preču nozīme daudz agrāk par atbildētāja preču nozīmes reģistrāciju Latvijā (1928.) jau bija pazīstama Latvijā, un ka atbildētājs, savas preces bija laidis apgrozībā nevis tūlī pēc preču nozīmes apstiprināšanas viņam, bet tikai 3 gadus pēc tam, t. i. nogaidot 138. p. paredzētā 3 gadu termiņa notecējumu. Tiesu palata tikko aprādīto apstākļu esamību noteikti konstatējusi. Šādi Tiesu palatas konstatējumi nav kasācijas kārtībā pārbaudāmi. Šajā sakarībā prasītāja aizrada uz atbildētāja tiešo nolūku minētā 3 gadu laikā neizsautk prasītāja protestu vai prasību. Atbildētājs šo savu nolūku nav apstrīdējis. Tāpēc Tiesu palata varēja atzīt, ka atbildētāja rīcībā saskatāmas ļaunprātības pazīmes. Saskaņā ar 1932. g. 22. jūnija Latvijas un Lielbritānijas tirdzniecības un kuģniecības līguma (Lkr. 23./95) 22. p.

„katras ligumslēdzējas valsts pavalstnieki vai pilsoņi attiecībā uz tirdzniecības preču nozīmēm bauda otras valsts teritorijās tās pašas tiesības, kādas piešķir vai varētu piešķirt attiecīgas valsts likumi saviem pilsoņiem vai pavalstniekiem“. Pēc Rūpn. nol. 131. p. 2. pk. nav reģistrējamas tādas preču nozīmes, kas nepietiekoši atšķiras no agrāk reģistrētām preču nozīmēm. Taisni ar tādu noteikumu ir aizsargātas, kaut arī tikai administratīvā kārtībā personu intereses, kuŗu preču nozīmes tiesības jau apstiprinātas viņu vienīgai lietošanai (sk. Šeršenevičs, кырцe rоpнoбарo пpавa, 4. izd. II sēj. 17. lpp. VII 1.) Ja nu Lielbritānijas pilsoņi bauda tās pašas tiesības preču nozīmju aizsardzībā kā Latvijas pilsoņi, tad 131. p. 2. pk. Latvijas pilsoņiem nodrošinātā administratīvā aizsardzība nāktu par labu arī Lielbritānijas pilsoņiem. Tāpēc, ja mūsu reģistrācijas iestādei, saņemot atbildētāja reģistrācijas lūgumu, būtu bijis zināms par Lielbritānijas pilsoņa jau agrāk apstiprinātām tiesībām uz preču nozīmi, kas izplatītas un pazīstamas Latvijā līdz ar precēm, t. i. ja atbildētājs nebūtu šo apstākli tiši noklusējis, tad mūsu reģistrācijas iestādei nebūtu bijusi tiesība reģistrēt atbildētāja pieteikto preču nozīmi, kas lielā mērā līdzīga atbildētāja preču nozīmei. Tiesa varēja iziet no atbildētāja ļaunprātības, kas konkrētā gadījumā jo spilgtāki izteicās tai apstākli, ka viņš 3 gadu laikā atturējies no savas preču nozīmes izlietošanas, neizlaižot apgrozījumā preces ar savu preču nozīmi, lai neizsauktu prasītāju protestu vai prasību minēto 3 gadu laikā. Šos prasītāju apgalvojumus atbildētājs pat nav apstrīdējis. Mūsu likumi neaizsargā formālas tiesības, kas iegūtas ar ļaunprātību, un sevišķi tad, kad citu personu tiesību un prasījumu prekluzija panākta tiši, ļaunticīgi, lūdzējam, t. i. prekluzijas ierosinātajam noklusējot par tiem faktiem, kas par prekludētām tiesībām viņam bija noteikti zināmi, un kad lūdzēja tiesības nebūtu tikušas atzītas, kamēr pastāv spēkā prekludētās tiesības. Tā p. piem., CPN 1701., 1702. p. pielaiž iespēju prekluzijas lēmumu apstrīdēt blakus sūdzības vai atsevišķas prasības ceļā, ja lūdzējs (uzaicinājuma ierosinātais) nav pieteicis viņam zināmas iein-

teresētās personas un ar to noklusējis par viņām piederošām tiesībām un prasījumiem (CPN 1696. p.) Tāpat arī vekselņolikuma 33. p. neizslēdz vekselatbildīgas personas iebildumu pret tādu formālu vekselturētāju, kas vekseli ieguvis ar indosamentu, pat uz materiāli-tiesisku attiecību pamata, kuŗas vekselatbildīgai personai bija ar iepriekšējo vekselturētāju, ja vien tagadējais vekselturētājs zinājis par ierunām, kas vekselatbildīgai personai ir uz viņas materiāli-tiesisko attiecību pamata pret iepriekšējo vekselturētāju (Sen. CKD 27./895; 28./572; 444., 30./713, 1385, 630). Tā tad, izejot no norādīta principa, ka likums neaizsargā ļaunprātīgu darbu (CL 2922. p. sk. arī Bgb. 826. §) un neaizsargā personu, kas savas formālas tiesības ieguvusi ar ļaunprātību („Nemo suo delicto meliorem suam conditionem facere potest“; 1. 134. § 1, D de R. J. 50, 17; arī 1 12 § 1. D de furtis 47, 2), jaatzīst, ka atbildētājam nav tiesības celt pret tagadējo prasību iebildumus par to, ka tā būtu uzskatāma par prekludētu uz Rūpn. nol. 138. p. pamata. Pretēji atbildētāja domam, arī pēc mūsu likumiem (tāpat kā piem., pēc vācu likuma; Pisko, I. c. 358. lpp.) administratīvas iestādes lēmumam par reģistrāciju nav konstruktīva, bet ir tikai deklaratīva nozīme (sk. Šeršenevičs I. c. 16./17. lpp. VII). Tāpēc arī „ar reģistrāciju formalizētās atbildētāja tiesības“ nav absolūtas un tās nevar pilnīgi atrāist no materiāli-tiesiskām attiecībām, kas bijušas viņa preču nozīmes reģistrācijas pamatā. Tādā kārtā Tiesu palata, atrodot, ka uz Rūpn. nolik. 138. p. atbildētājam nav tiesības atsaukties runā esošā gadījumā, gala slēdzienā ir pareizi atzinusi, ka 138. p. nav izšķirošs šas lietas konkrētos apstākļos. Ar to atkrit atbildētāja kasācijas sūdzības 1. punkts. Jautājums, vai preču nozīmes tiesības pareizi pārgājušas uz prasītājiem, izšķirams taisni saskaņā ar CL ievada 35. un 36. p. un proti tādējādi, ka darījuma (cesijas) spēks apspriežams pēc tā likuma, pēc kuŗa darījums, t. i. cesija, bija izpildāms, proti Anglijas likuma, jo Anglijā ir dzīvojuši cedents un cesionars, tur taisīts cesijas akts un tur arī cesija realizējama. Atbildētājs neapgalvo, ka arī Anglijā butu spēkā 139. pan-

tam līdzīgs ierobežojums. Uz cesijas akta atrodas Latvijas konsulata Londonā izdārtis cesijas akta legalizācijas uzraksts par to, ka akts taisīts saskaņā ar Lielbritānijas likumiem (1, 2). Akta legalizācija nodibina vismaz prezumciju par akta satūra likumību. Šādu akta likumību atbildētājs pat nav mēģinājis atspēkot. Ja pēc vietējiem Lielbritānijas (Anglijas) likumiem preču nozīmes tiesības var pāriet neatkarīgi no uzņēmuma, tad cesija taisni ir palikusi spēkā, kaut arī pēc Rūpn. lik. 139. p. cesija, Latvijas valsts robežās, var notikt tikai līdz ar pašu uzņēmumu. Tiesu palata savu slēdzienu, ka prasītāju firma faktiski pastāv, dibina uz viņas aprādītiem lietās apstākļiem, un proti uz to, ka Londonas tirdzniecības kamera sava rakstā (11-20) pat nenorāda pašas firmas nosaukumu. Šāds Tiesu palatas slēdziens attiecas uz lietas faktisko pusī un nav pārbaudāms kasācijas kārtībā. Neatkarīgi no tā, atbildētājs pat nav mēģinājis pierādīt, ka tirdzniecības kamera vispār būtu tā kompetentā iestāde, kur obligatoriski jāreģistrējas tirdzniecības firmām. Atrodot lietu norādītā jautājumā par pietiekoši noskaidrotu, Tiesu palata varēja neapmierināt atbildētāja lūgumu pieprasīt ziņas vēl caur Ārlietu ministriju, jo vairāk tāpēc, ka atbildētājs nav pat mēģinājis pierādīt, ka mūsu Rūpn. nol. 139. p. noteikumiem līdzīgi noteikumi būtu spēkā arī Anglijā. Bez tam atbildētājs nemaz neapstrīd cesijas dokumenta pārējo saturu, proti, ka par cesijas priekšmetu bijusi līdz ar preču nozīmes tiesībām arī cedenta klientela (goodwill, t. i. tirdzniecības uzņēmuma vis svarīgākā sastāvdaļa), tirgusiska iekārta, preču iesaiņojumi (uz kuriem taisni atzīmēta pati preču nozīme) un peļņa (11-16); tā tad konkrētā gadījumā ar cesiju pārgājušas nevis abstraktas preču nozīmes tiesības, bet taisni ar tām saistītie konkrētie realie (materialie) labumi un lietas. Ar to atkrit arī atbildētāja paskaidrojumi viņa kasācijas sūdzības otrā punktā.

Aiz aprādītiem iemesliem atrodot, ka Tiesu palata — gala slēdzienā nav likumu pārkapusi, kādēļ atbildētāja kasācijas sūdzība atraidāma, Senāts nolēmj: Moza Taubina pilnvarnieka kasācijas sūdzību uz CPN 907. p. pamata atstāt bez ievēribas.

108. 1936. gada 25. novembrī. Atbildētāja Fridriha Baltsera pilnvarnieka kasācijas sūdzība par Tiesu palatas 1935. g. 6. maija spriedumu Zālmana Fridmana prasībā pret akc. sab. „Neptun“ kapteini Fridrihu Baltseru, summā Ls 2714.—zaudējumu atlīdzību, un Zālmana Fridmana pilnvarnieka paskaidrojums. (L. № 1071.)

Sēdi vada priekšsēdētājs senators O. Ozoliņš; referē senators A. Lēbers.

Senāts atrod: ar ledus klauzulu kapteinim tiek dota iespēja un tiesība apmeklēt citu ostu, preču izkraušanai, nenogaidot šķēršļu (ostas aizsāšanu) atkrišanu (Pappenheim. Handbuch des Seerechts, 2. sēj. (1918.) 153. lpp. 3. N.). Tiesu palata pareizi atrod, ka izšķirošs ir jautājums par to, kā jāsaprot ledus klauzulas formulējums: „If after arrival the Master, for fear of Vessel being frozen in, deems it advisable to sail, he shall be at liberty to leave without cargo, in which case the charter shall be cancelled...“, t. i. vai kapteinim tiesība pēc sava ieskata vien noteikt priekšnoteikumu esamību bazām, ka „Vessel being frozen in“, jeb vai priekšnoteikumu esamība jānoteic pēc zināmām objektīvām pazīmēm, kas varētu katrā prātīgā kapteinī modināt dibinātas bazas, ka kuģis iesals pirms kapteinis pabeigs preču iekrašanu Tiesu palata pareizi izšķiršies par pēdējo tezi, kas saskaņā netiek vien ar vispārējo juridisko praksi un teoriju, bet arī ar vispārējo likumos, to starpa arī CL, pieņemto principu. Šai ziņā Schaps savā darbā „Das deutsche Seerecht“, Komentārā pie vācu Hgb 4. grām. (2. izd. 1921.), pie 592. §5. N., 374. lpp. izteicas tādi: „für die Annahme, dass der Fall der Eisklausel vorgelegen hat, ist nicht der Beweis der absoluten Unmöglichkeit der Erreichung des Bestimmungsorts zu fordern, sondern der Nachweis dass die Eisverhältnisse derartig waren, dass in ihnen vom Standpunkt eines verständigen Schiffers eine Gefahr für Schiff und Ladung gefunden werden konnte“. Tā tad, no vienas puses, gan nav prasāms, lai būtu absolūti konstatēts, vai kuģis var sasniegt adre ses vietu, bet no otras puses, nav arī

pielaižams, ka kapteinim vien, kā tādām, jau būtu tiesība, pēc sava brīva, it kā nepārbaudāma (diskrecionara) ieskata izšķirties, vai ir vai nav pamats viņa bažām, ka kuģis iesals. Īstenībā jābūt pietiekošām objektīvām pazīmēm, pēc kuģam saprātīgam („verständig“) kapteinim būtu jānāk pie pārliecības par iesalšanas briesmu esamību. Ja gribētu atstāt runā esošā jautājuma izšķiršanu kapteiņa brīvam, nepārbaudāmam ieskatam, tad tas nozīmētu piešķirt viņam tiesību, pēc sava ieskata izpildīt vai atcelt („cancelling“) pašu čarterlīgumu, un tādā kārtā brīvi atsvabināties no šā līguma saistības; taismī šādu brīvību likums līgumā saistītam kontrahentam neatzīst (CL 2923., 3165. p.) Tāpēc Tiesu palatai bija pietiekošs pamats no sevis pārbaudīt, vai konkrēta lietā atbildētāja bažām bijis dibināts iemesls. Uz viņas norādīto faktisko datu pamata par ledus stāvokli Rīgas ostā un līcī, par toreizējo temperatūru un pārējiem atmosfēras apstākļiem un aiz viņas paskaidrotiem iemesliem Tiesu palata nāksusi pie slēdziena, ka atbildētāja-kapteiņa bažām nav bijis pietiekošs pamats. Šāds Tiesu palatas konstatējums un slēdziens attiecas uz lietas faktisko pusī un nav tāpēc pārbaudāms kasācijas kārtībā. Ar to atkrit visi atbildētāja paskaidrojumi kasācijas sūdzībā, kuros tas apstrīd Tiesu palatas konstatējuma un slēdziena pareizību pēc būtības. Aiz aprādītiem iemesliem atrodot, ka Tiesu palata nav likumu pārkāpusī, kādēļ atbildētāja kasācijas sūdzība atraidāma, Senāts nolēmj: Friedricha Baltsera pilnvarnieka kasācijas sūdzību uz CPN 907. p. pamata atstāt bez ievēribas.

109. 1936. g. 16. decembrī Nodokļu departamenta kasācijas sūdzība par Tiesu palatas 1935. g. 18./25. jūnija lēmumu mir. Jāņa Purgala (Purgala) mantojuma lietā. (L. № 1140.)

Sēdī vada un lietu referē priekšsēdētājs senators O. Ozoliņš.

Senats atrod: Tiesu palata, starp citu, atzinusi, ka no mantojuma vērtības atskaitāmi: a) mir. J. Purgala nenomaksātie nodokļi Ls 13.771 apmērā; b) hipotekariskie parādi Ls 6.333,36. Nodokļi atskaitāmi tā-

dēļ, ka tie uzlikti par laiku līdz mantojuma devēja nāvei — 1934. g. 7. novembrim, hipotekariskie parādi — tādēļ, ka obligācijas līdz viņu dzēšanai zemes grāmatās apgrūtinā imobīli kā hipoteka. Šādu Tiesu palatas atzinumu Nodokļu dep-ts apstrīd no tā viedokļa: a) ka atvilkt nodokļus varēja vienīgi Ls 7.183 apmērā, jo nevar atvilkt tos nodokļus, kuriem maksāšanas termiņš iestājas pēc mantojuma atstājēja nāves, b) ka nav atvelkams hipotekariskis parāds, ja kreditors, kuģam par labu parāds ingrosēts zemes grāmatās, apliecina, ka parāda nav. Tiesu palatas konstatējumus, ka mir. J. Purgala nesamaksātie nodokļi attiecas uz laiku līdz mantojuma atstājēja nāvei, t. i. līdz 1934. gada 7. novembrim, ir faktiskas dabas konstatējums, kas nav pārbaudāms kasācijas kārtībā. Izejot no šā konstatējuma un ievērojot Nodevū nolik. 213. p. 3 pk., Tiesu palata varēja atzīt, ka izšķiroša nozīme ir laikam, uz kuģu nodokļi attiecas, bet ne maksāšanas termiņiem, kādos nodokļa samaksa tiek sadalīta. Tādēļ šai daļā Nodokļu dep-ta kasācijas sūdzība nav ievērojama. Turpretim, daļā par hipotekarisko parādu atskaitīšanu kasācijas sūdzība ir ievērojama. Senats jau ir paskaidrojis (Sen. CKD 36./128), ka noteikums par parādu atskaitīšanu saskaņojams ar principu, ka ar nodevū apliekama mantas tīra vērtība; tādēļ tamī lietā Senats atrada par pareizu, ka Tiesu palata atskaitīja zemes grāmatās nedzēsto obligāciju vērtību. Tomēr šādi apsvērumi attiecas vienīgi uz blānk o cedētām obligācijām, ievērojot to tiesisko nozīmi un pielietošanas veidus. Konkrētā gadījumā Tiesu palata nav nodibinajusi, ka obligācijas būtu blānk o cedētas, bet no ierakstiem zemes grāmatā (I. 24) redzams tieši pretējais. Ja, tadā gadījumā, kreditors paziņo, ka viņam pēc obligācijām nekas nepienākas (II. 8), Tiesu palata nevarēja aprobežoties ar vispārēja rakstura aizrādījumu, ka hipoteka apgrūtinā imobīli, kaut arī būtu atkritis tās materiālais pamats, bet tai bija jānodibina parāda faktiskā pastāvēšana. Tiesu palata gan aizrāda, ka paša pamata atkrišana nav „noteikti“ pierādīta. Tomēr, ja kreditors, kam par labu parāds ingrosēts, apliecina, ka parāda nav, prezumcija runā pret man-

tinieku, un pēdējam taisni jāpierāda parāda pastāvēšana (Sen. CKD 34./236). Tādā kārtā Tiesu palata šajā lēmuma daļā ir pielaidusi motivēšanas nepareizību, pārkāpjot CPN 816. p.

Teikto vērā ņemot, Senats nolēmj: Tiesu palatas 1935. g. 18./25. jūlija lēmumu CPN 816. p. pārkāpuma dēļ atcelt daļā, ar kuru no mantojuma vērtības atskaitīti hipotekariskie parādi Ls 6333,36 apmērā un lietu nodot tai pašai tiesai izlemšanai no jauna citā tiesas sastāvā atceltā daļā; pārējā daļā Nodokļu departamenta kasācijas sūdzību uz CPN 967. p. pamata atstāt bez ievēribas.

110. 1936. g. 25. novembrī. Atbildētājas Latviešu akciju bankas pilnvarnieka kasācijas sūdzība par Tiesu palatas 1935. g. 22. augusta spriedumu Jāzeps Balinska prasībā pret akc. sab. Latviešu akciju banka summā Ls 1200 par kārtējas akcionaru sapulces lēmumu atcelšanu. (L. № 1174).

Sēdī vada priekšsēdētājs senators O. Ozoliņš, referē senators A. Lēbers.

Senats atrod: Senatam jāizšķir jautājums, vai persona, kas uzrādītāju akcijas nav pieteikusi, pieļaujama ņemt daļību akcionaru pilnsapulcē, ja viņa akcijas uzrāda valdei pie ieejas pilnsapulces telpās, un vai šādas personas nepieļaušanas dēļ var atzīt pilnsapulci par nelikumīgu un visus viņas lēmumus par spēkā neesošiem. Abi jautājumi izšķirami noraidoši kā uz akciju sabiedrības statutu, tā subsidiāri, arī uz 1901. g. 21. decembra Pagaidu noteikumu (LCL 2158. p. 1. piez. pielikuma) pamata. Teorētiski gan jāizšķir piedalīšanas, t. i. klātbūšana pilnsapulcē, un balsošana pilnsapulcē un, sakarā ar to, tiesība piedalīties, t. i. būt klāt pilnsapulcē, no vienas puses, un tiesība nodot balsi pilnsapulcē, no otras puses, pie kam tiesība būt klāt (piedalīties apspriedē) aptver arī balsošanas tiesību. Bet šāda teorētiskā izšķirība starp minētiem 2 jēdzieniem atzīstama tikai tik tālu, cik tā saskaņojama ar pozitīva likuma un akciju sabiedrības statutu noteikumiem un it sevišķi ar tajos paredzētām akcionaru kontroles tiesībām un kontroles procedūru, kas nepieciešama, lai nodibinātu akciju sabiedrības, viņas

lemjošā organa, t. i. akcionaru pilnsapulces balsošanā, izteikto gribu. Kā akcionaru tiesību kontroles līdzekli, statuti un likums paredz to akcionaru sarakstu, kam ir balsttiesība pilnsapulcē un kas pie tam izteikuši vēlēšanās nospietalīties pilnsapulcē (prasītājas statutu 63., 64. §. Pagaidu noteikumu 2., 5. p.). Saskaņā ar statutu 63. §, akcionaru sarakstu izgatavo uz statutu 60., 61. un 62. § minētiem pamatiem, t. i. ierakstot sarakstā visus akcionarus, kam ir vārda akcijas, ja tās, vēlākais 1 mēnesi pirms pilnsapulces, ir ierakstītas akciju sabiedrības grāmatas uz attiecīga akcionāra vārda (statutu 61. § 4. teik.); b) akcionarus, kas savas uzrādītāju akcijas iesnieguši valdei vēlākais 2 nedēļas pirms pilnsapulces (statutu 61. § 1.—3. teik.); c) akcionaru pilnvarniekus (kam tāpat jābūt akcionariem), ja par tiem paziņots valdei vēlākais 7 dienas pirms sapulces (62. § 2. teik.). Minētais balsttiesīgo akcionaru saraksts jāizgatavo „pirms” pilnsapulces (pēc statutu 63. § 1. teik.) un jāizliek 4 dienas pirms pilnsapulces (Pagaidu noteikuma 2. p. 1. teik.). Sarakstā atzīmē akcionaru iesniegto (uzrādītāju) akciju numurus, tā tad atzīmējot arī pašus akcionarus. Prasītājs sevišķi atsaucas uz 62. § 1. teik., pēc kura „katram akcionāram tiesība būt klāt pilnās sapulcēs un pašam vai caur pilnvarnieku piedalīties pie apspriežamo jautājumu iztirzāšanas”; no šā noteikuma prasītājs secina, ka viņam esot tiesība prasīt, lai viņu pieļautu pilnsapulcēs neatkarīgi no tā, vai viņš akcijas, kuras viņš uzrāda pie ieejas pilnsapulces telpās, iepriekš pieteicis jeb ne. Šāds prasītāja uzskats ir maldīgs. Saskaņā ar 63. § 1. teik. akcionāru saraksts izgatavojams netiekvien uz 60. un 61., bet arī uz 62. § minētiem pamatiem, t. i. sarakstā ierakstāmas vispār visas akcijas, uz kuru pamata konkrētā pilnsapulcē akcionāri vispār vēlas „piedalīties”; bet akcijas ir šajā zinā ņemamas vērā vienīgi tikai tad, ja viņas kā uzrādītāju akcijas iepriekš iesniegtas valdei 61. § paredzētā kārtībā un laikā, bet kā vārda akcijas iesniegtas ne vēlāk kā 1 mēnesi pirms pilnsapulces un ierakstītas akciju grāmatās uz konkrētā akcionāra vārda. Jēdziens „piedalīties pilnsapulcē” ir plašāks

par jēdzienu „balsot”, un statuti, kā izrādās, lieto abus jēdzienus promiscue. Saskaņā ar 60. §, katra akcija dod tiesību uz vienu balsi, tā tad nav domājams, ka varētu pilnsapulcē piedalīties akcionārs, t. i. persona, kas vai nu skaitās kā vārda akcijas īpašnieks akciju grāmatā 61. § 5. teik. paredzētā laikā, vai kas savas uzrādītāju akcijas pieteicis 61. § 1.—4. teik. noteiktā kārtībā un laikā, un kuram nebūtu tajā pašā laikā arī balsu tiesības. Taču arī prasītājs neapgalvo, ka pilnsapulces telpās varētu būt klāt kuŗa katra nepiederīga persona; pats prasītājs mēģinājis leģitimēties kā akcionārs, tikai šāds viņa mēģinājums nav izdevies un nevarēja izdoties, jo saskaņā ar statutu 60.—63. § akcionāru leģitimācija pilnsapulcē ir atkarīga no zināmu formalitāšu ievērošanas, kas garantētu, ka pilnsapulcē izteiktu pašas akciju sabiedrības īsto gribu, tāpēc visām personām, kas skaitās par akcionāriem, vispirmā kārtā jāpierāda šāda kvalifikācija. Ja personai šāda kvalifikācija ir, t. i. ja viņa pierāda, ka viņai ir kaut arī viena pati akcija, kas ir ierakstīta 63. § minētā sarakstā ar attiecīgo akcijas numuru, tad ar to pietiek; viņa var piedalīties pilnsapulcē vai nu tikai apspriešanās, vai arī balsošana. Nav domājams, ka pilnsapulcē varētu kaut kādā veidā piedalīties, kaut arī uz pilnvaras pamata (62. § 3. teik.) persona, kas nebūtu akcionārs. Bet leģitimēties kā akcionārs persona var tikai 63. § paredzētā kārtībā, t. i. atsaucoties uz sarakstu. Statuti (64. §) piešķir vissvarīgāku nozīmi taisni šim sarakstam, noteicot, ka tas vēl sevišķi jāpārbauda revīzijas komisijai kopā ar 2 pilnsapulcē izvēlētiem akcionāriem. Statuti nemaz neparedz citu leģitimācijas līdzekli, kā tikai pašu sarakstu. Pats prasītājs atzīst, ka ar vienkāršu apgalvojumu, ka viņš esot akcionārs, nepietiek, lai leģitimētos kā akcionārs. Tikai tas leģitimācijas veids, kuŗu viņš izvēlējies, nav attiecīgais, statutos paredzētais; proti, statuti nepazīst (uzrādītāju) akciju vienkāršu uzrādīšanu valdei pie ieejas pilnsapulces telpās. Pretēji prasītāja domām, šāds prasītāja izvēlētais leģitimācijas līdzeklis nav pieņemams nevis tikai aiz tehniskiem iemesliem vien, t. i. it kā tā-

pēc vien, ka valdei uz vietas nav iespējams pārbaudīt visu priekšnoteikumu esamību, uz kuŗu pamata akcijas būtu ierakstamas sarakstā: Īstenībā, sarakstam ir vis-svarīgākā juridiskā nozīme, jo vienīgi uz viņa pamata pilnsapulce var spriest vai persona, kas sevi uzdod par akcionāru, patiesi par tādu būtu atzīstama un pielatīzama pašā pilnsapulcē. Citu kritēriju statuti neatzīst un nepielatīz. Taisni ar to arī izskaidrojams, ka statutu 64. § nosaka jau minēto, saraksta pareizību garantējošo, proceduru. Tā tad, 64. § paredzētā kārtībā pārbaudītais akcionāru saraksts iegūst it kā likumīgu spēku un tas noder kā vienīgais pamats un avots prezences listei par klatesošo akcionāru balsu skaitu (64. § beigas). Minēto sarakstu pēc tam vaŗis nevar nedz grozīt, nedz papildināt, piem., ierakstot tajā tikai pilnsapulces dienā īsi pirms tās atklāšanas pirmo reizi uzardītas akcijas, pilnīgi neatkarīgi no tā, vai tas „techniski” būtu vēl iespējams jeb nē. Statuti nepazīst tādu „prezences listi”, kas būtu izgatavojama bez un neatkarīgi no minētā 63., 64. § paredzētā saraksta. Persona, kas pie ieejas pilnsapulces telpās uzrāda jaunas, saraksta neminētas akcijas, atrastos ārpus attiecīgiem, statutos vienīgi atzītiem sarakstiem un listēm un izrādītos par pilnīgi svešu, nepiederīgu personu, kuŗai nav vietas pilnsapulcē. Nav saprotama Tiesu palatas argumentācija, it kā no statutu 62. § izriet, e contrario, ka „personīgā piedalīšanās neprasa iepriekšēju pieteikšanu”. Kā pareizi atzīdīts jau Sen. Krim. kas. dep. 1935. g. 9. marta spriedumā, 62. § norāda tikai uz to, ka katram akcionāram ir tiesība piedalīties pilnsapulcē, genit. tajā dalību („būt klāt”) iztirzājamo ļautajumu apspriešana pašam personīgi vai arī „caur pilnvarniekiem”, un nosaka pie tam, kā pēdējā gadījumā rīkoties; tā tad 62. § nemaz neattaisno Tiesu palatas izvirzīto argumentāciju e contrario. Jāpieteic nevis personas, bet akcijas; persona leģitimējas ar pieteiktām uzrādītāju akcijām, iesniedzot tās (vai apliecību par to glabāšanu) valdei 61. § noteiktā kārtībā; vārda akcijas vispār nav jāpieteic, nedz jāiesniedz. Tiesu palata nepaskaidro un neizskaidro, ar ko tad īsti

persona, kas uzdodas par „akcionāru”, prasot pieļaišanu pilnsapulces telpās, varētu leģitimēties kā akcionārs. Atbildētāja pareizi aizrāda, ka pie ieejas pilnsapulces telpās uzrādītām akcijām tādā gadījumā būtu piešķirama it kā tikai „ieejas biļešu” raksturs, un šāda nozīme, saprotams, akcijām nekad nepiemīt. Tiesu palatas pielaistā pamatklūda ir taisni tā, ka viņa ignorē 63. § noteikumu un tajā paredzētā saraksta izšķirīgo juridisko nozīmi, ar ko tad pilnīgi sabrūk viņas uz nepareizās premisas uzbūvētā argumentācija. Tikai pēc sarakstā ierakstīto akciju skaita iāizšķir jautājums par pilnsapulces kvorumu un balsu vairākumu. Kvorums, saskaņā ar 67. p. 1. teik., noteicams pēc pilnsapulcē reprezentētām (pašu akcionāru vai to pilnvarnieku personā) akcijām samērā ar visu akciju skaitu. Saraksts taisni ir vienīgais dokuments, kas dod atbildi uz jautājumu, kas ir ierakstāms prezences listē. Ja skaitītu līdzī nevis balsis kā tādas, t. i., konkrēti runājot, balsstiesīgos akcionārus, bet arī tādus, kuriem nebūtu balsstiesības (kā neierakstītus sarakstā un tā tad arī prezences listē), tad varētu izrādīties, ka pilnsapulcē būtu atzīstama par „pilntiesīgu” un lemsšanas spējīgu neatkarīgi no klātesošo balsstiesīgo akcionāru skaita, t. i. neatkarīgi no reprezentētām balsīm. Ja arī 67. § 1. teik. pilnsapulces kvorumu nosaka it kā pēc tā, vai tajā piedalās akcionāri ar pilnvarām, kas reprezentē ne mazāk par $\frac{1}{3}$ daļu no kapitāla, tad ar to domātas pilnsapulcē reprezentētas balsis, ko dod ne mazāk kā $\frac{1}{3}$ daļa no akciju kapitāla. Citiādi, ja nav klāt taisni pietiekošais balsu skaits, tad taisni tāpēc nevarētu konkrēto pilnsapulci atzīt par spējīgu lemt, un taisni tāpēc jāsasauca otra sapulce, kas ir spējīga lemt neatkarīgi no reprezentēto balsu skaita. 67. § paredz netikvien parasto kvorumu, bet atsevišķos gadījumos arī kvalificētu kvorumu (piem., statutu grozīšanas jautājumā): šajā ziņā 67. § 3. teik. jau tieši un noteikti paredz, „vai kad pie lietu apspriešanas vispārējā sapulcē nav panākts statutos noteiktais balsu vairākums, tad... izsludina otru sapulci...”. Pēc 67. § 4. teik. „Šī otra sapulce tiek atzīta par pilntiesīgu un viņas lēmumi par galīgiem neskatoties uz reprezentēto

akciju skaitu”. Ja nu pēc statutu 60. § katra akcija dod vienu balsi, tad ar frazi „reprezentēto akciju skaits”, jāsaprot taisni „reprezentētais balsu skaits”. Šādu siēdzienu tieši apstiprina statutu 69. §, kas, nosakot balsu kvalificēto vairākumu, tieši runā par „klātesošām balsīm”. Tā tad statuti ne vienmēr pieturas pie vienādas terminoloģijas, un ka tas izriet, salīdzinot 67. § ar 69. §, runājot par to, ka jābūt „reprezentētai” ne mazāk kā pusei no visa akciju kapitāla” (67. § 2. teik.), vai par to, ka otra pilnsapulce ir pilntiesīga „neskatoties uz reprezentēto akciju skaitu” (67. § 3. teik.) vienmēr un vispār domāts reprezentēto „balsu skaits”. Kā pareizi uzsvērts jau Senata Krim. kas. departamenta 1935. g. 9. marta spriedumā (II 10, 11) nedz minētie Pagaidu noteikumi, nedz atbildētājas statuti vispār nešķiro pilnsapulču dalībniekus: balsstiesīgos, pilntiesīgos un nepilntiesīgos, t. i. balsstiesīgos un tādos, kam nebūtu balsstiesības, bet kas varētu piedalīties pilnsapulcēs it kā ar padomdevēju tiesībām, bez lemsšanas tiesībām. Saprotams, ir pilnīgi pielaizams, ka atsevišķos gadījumos klātesošais, vispārīgi kā balsstiesīgs sarakstā ierakstīts akcionārs balss tiesību nevar in casu izlietot (piem., valdes locekli pēc 73. §), paliekot tomēr pilnsapulces telpās un ņemot arī daļību jautājuma apspriešanā par gada pārskata apstiprināšanu. Piedalīšanās tiesības kā plašāks jēdziens vienmēr aptver arī balsošanas tiesības (izņemot tikko atzīmētos izņēmuma gadījumus). Kas nav ierakstīts sarakstā, tam nav piedalīšanās tiesības, jo viņam nav balss tiesības, bet nevis otrādi, kā maldīgi domā prasītājs (sk. arī Staub's Komentaru pie vācu Hgb (32.—35. piez. pie 252. §). Tāpat kā vācu Hgb, tā arī mūsu likums (minēto Pagaidu noteikumu 2., 5.—8. p. un statutu 60.—64., 67., 69. §), skaidri un tieši neizšķir piedalīšanās un balss tiesības, un minētos pantos un statutu §§ domātas taisni balss tiesības. Ja nu valdei, in casu, bija tiesība nepielaist prasītāju piedalīties pilnsapulcē, tādēļ ka viņš nav varejis leģitimēties kā akcionārs statutos un likumos paredzētā kārtība un veidā, tad ar to vien jau atkrīt viss pamats prasībai, kas vērsta uz pilnsapulces atzīšanu par nelikumīgu un viņas

lēmumu atzīšanu par spēkā neesošiem. Tādēļ Tiesu palatas spriedums nav uzturams spēkā LCL 2158. p. 1. piez. pielik. 2., 3., 4. p., atbildētājas statutu 60.—63., 67. §, CPN 816. p. pārkāpumu dēļ.

Aiz aprādītiem iemesliem Senats nolēmj: Tiesu palatas 1935. g. 22. augusta spriedumu LCL 2158. p. 1. piez. pielik. 2., 3., 4. p. un Latviešu akciju bankas statutu 60.—63., 67. §, CPN 816. p. pārkāpumu dēļ atcelt un lietu nodot Tiesu palatā izspriešanai no jauna citā tiesas sastāvā.

111. 1936. g. 27. novembrī, Finanšu ministrijas Nodokļu departamenta kasācijas sūdzība par Rīgas apgabaltiesas 1935. g. 1. novembra lēmumu Nodokļu departamenta blakus sūdzībā pret Rīgas pils. 14. iec. miertiesneša 1935. g. 12./16. septembra lēmumu par nepietiekoša zīmogsoda uzlikšanu akc. sab. „Varonis” un akc. sab. „Transtred”. (L. № 1437.)

Sēdī vada priekšsēdētāja v. senators F. Konrādi; referē senators J. Grots.

Senats atrod: Miertiesnesis atzinis, ka lietā iesniegtām muitas kvītēm ir dispozīcijas papīru raksturs un ka tādēļ tālāk došanas uzraksti, cedējumi uz viņām, aplikami ar zīmognodevu pēc Rik. par zīmognodevu 15. p. 13. pk. Par miertiesneša lēmumu iesniegto Nodokļu departamenta blakus sūdzību apgabaltiesa atstājusi bez ievēribas. Muitas kvīte nav pielīdzināma preču zīmei un nav uzskatāma par dispozīcijas papīru. Legitimēties kā preču īpašnieks mandants var vienīgi ar tā dokumenta cesīju, kas tika izdots personīgi speditieram, saņemot un pieņemot savā vārdā no muitas iestādes dokumentā aprādītās preces. Līdz šādai cesijai vienīgi legitimētais dokumenta un tai aprādīto preču formālās īpašnieks ir vienīgi pats speditiers. Mandats ar kvīti un precēm, savukārt, var rīkoties ne citādi, kā uz kāda atsevišķa (no speditiera izgājuša) dispozitīva akta pamata, ar kuŗu speditiera formālās tiesības pārietu uz mandantu (Sen. CKD 33./499). Tādēļ uzraksts par preču nodošanu uz muitas kvītes uzskatāms par atsevišķu aktu, kas aplikams (ja preču vērtība nav uzrādīta) ar zīmognodevu pēc Rik. par zīmognodevu 13. p. un nevis pēc 15. p. 13. punkta. Nākot pie pre-

tēja slēdziena, apgabaltiesa ir pārkāpusi Rik. par zīmognodevu 13. p., 15. p. 13. pk., CPN 181., 196. p. Atrodot, ka apgabaltiesas lēmums minēto pārkāpumu dēļ nav uzturams spēkā, Senats nolēmj: Rīgas apgabaltiesas 1935. g. 1. novembra lēmumu Rik. par zīmognodevu 13. p., 15. p. 13. pk., CPN 181., 196. p. pārkāpumu dēļ atcelt un lietu nodot tai pašai tiesai izlemšanai no jauna citā tiesas sastāvā.

112. 1936. g. 30. oktobrī, Prasītāja Jozefa Decoutera pilnvarnieka kasācijas sūdzība par Rīgas apgabaltiesas 1935. g. 29. novembra spriedumu Jozefa Decoutera prasībā pret Alekseju Levitīnu par Ls 307,42 ar %, un Alekseja Levitīna paskaidrojums. (L. № 1443.)

Sēdī vada priekšsēdētāja v. senators F. Konrādi; referē senators V. Bukovskis.

Senats atrod: Apgabaltiesa, pievienojoties miertiesnesis sprieduma motīviem, noraidījusi prasību, atrodot: 1) ka prasības pamatā ir likta ārņemju šķirējtiesas spriedums (1-3-8 lapp.); 2) ka atbildētājam uz pirkuma - pārdevuma līguma (II—8—9. lapp.) šķirējtiesas klauzulas (līguma §§ 13 un 15) pamata domstarpību un strīdu novēršanai bija „jānozīmē” šķirējtiesnesis, ko atbildētājs neesot darījis; 3) ka saskaņā ar atbildētāja paskaidrojumiem šķirējtiesā iecelta vienpusīgi, ka viņš tajā neesot ņemis nekādu daļību, ka viņš pat neesot piekritis šķirējtiesas iecelšanai un ka tās lēmums viņam neesot saistošs; 4) ka atbildētājs ir atteicies pildīt pirkuma - pārdevuma klauzulu par šķirējtiesu un 5) ka šo šķirējtiesas spriedumu tādēļ nevarot izpildīt pēc CPN 1517. p. uz vispārēja pamata.

Prasītāja kasācijas sūdzība nav ievērojama. Tikai savā kasācijas sūdzībā viņš pirmo reizi aizrāda uz to, ka šī gadījumā ir runa nevis par formālo šķirējtiesu, kas darbotos uz procesualo noteikumu pamata, bet par arbitražas klauzulu, kas nav atkarīga no procesualiem noteikumiem par šķirējtiesām un no kuŗas (t. i. arbitražas) atzinuma ievērošanas tirgonim nav tiesības izvairīties. Ir liela starpība starp šķirējtiesas spriedumu, kas izšķir tiesiskus jautājumus un speciālistu - lietpratēju atzinumu (arbitrium boni

virī), pie kuriem prāvnieki griežas, lai noskaidrotu zināmus faktiskus jautājumus (sal. Dr. Lēbera das Schiedsgerichtswesen in Lettland, Internationales Jahrbuch für Schiedsgerichtswesen 1931. g. III sēj. lapp. 27—29 un Bukovskis, civil-procesa mācības gr. 579. lapp.). Uz arbitražas lietpratēju domām prāvnieki varētu atsaukties tiesā, pie kam, ņemot vērā līgumā izteikto vienošanos, tādu lietpratēju uzskats par faktiskiem datiem būtu strīdus dalībniekiem saistošs. Konkrētā gadījumā tomēr kā to konstatējusi apgabaltiesa, prasītājs pamatojis savu prasību nevis uz lietpratēju atzinumu par faktiskiem datiem, bet uz šķirējtiesas spriedumu kā tādu, kurā izšķirts tiesisks jautājums. Uz to, ka šīni gadījumā ir runa nevis par šķirējtiesas spriedumu, kurā izšķirts arī tiesiskais jautājums, bet par vienkāršu arbitražas atzinumu — prasītājs nav aizrādījis nedz I, nedz II instancē un tamdēļ šis jautājums nav apsverams arī Senatā (Sen. CKD 1920. g. № 56). Tiesas slēdziens par liecinieka izteicienu ticamību, liecību iztulkošana un novērtēšana atiecas uz lietas faktisko pusi, kas nav pārbaudāma kasācijas kārtībā (Sen. CKI 1924. g. № 22). Prasītāja aizrādījums uz līguma 15. p., ka viņš līguma izpildīšanas laikā bijis pardevējs - atbildētāju pārstāvis, kā aģents, un rīkojies viņu vārdā, kamdēļ viņam bijusi tiesība atbildētāja vietā piekrist šķirējtiesas iecelšanai, arī nav apsverams Senatā. Jo arī šos paskaidrojumus prasītājs dod pirmo reizi savā kasācijas sūdzībā. Nepelna ievēribas arī pēdējais prasītāja iebildums viņa kasācijas sūdzībā, it kā apgabaltiesa nevarēja nākt pie slēdziena, ka prasītājs, pārejot uz actio quanti minoris, būtu neatļauti grozījis prasības pamatu. Jau pirmā instancē (I—58. lapp.) atbildētājs pareizi aizrādījis, ka prasības pamatā likts šķirējtiesas spriedums kā tāds, bet ja prasītājs pēc tam gribētu uzturēt savu prasību uz tā pamata, ka koki nebija pietiekoši labi, tad atkārtoti protestējot pret šā apgalvojuma pareizību, atbildētājs ir cēlis iebildumu pret šādu prasības pamata grozišanu (CPN 435. p.). Pamatojoties uz prasītāja jau pirmā instancē izteikto noteikto iebildumu pret prasi-

bas grozišanu, Tiesu palata varēja to ievērot un atzīt, ka prasība nav apspriežama kā actio quanti minoris.

Atrodot tamdēļ, ka prasītāja kasācijas sūdzība kā nepamatota noraidāma. Senats nolēmj: Jozefa Decoutera pilnvarnieka kasācijas sūdzību uz CPN 283. p. pamata atstāt bez ievēribas un tiesāšanas izdevumus kasācijas instancē uzlikt prasītājam atbildētājam par labu.

113. 1936. g. 25. novembrī / 16. decembrī. Prasītāja Antona Kozlovska pilnvarnieka kasācijas sūdzība par Tiesu palatas 1935. g. 30. oktobra / 13. 27. novembra spriedumu Antona Kozlovska prasībā pret Dimitriju Poklikajevu un Daugavpils pilsētas pašvaldību, pilsētas valdes personā, par dzimtsnomas tiesību atzīšanu uz nekustamu mantu aiz valdīšanas noilguma. (I. № 1577.)

Sēdi vada priekšsēdētājs senators O. Ozoliņš; referē senators R. Alksnis.

Senats atrod: Ar šo prasību prasītājs lūdz atzīt dzimts lietošanas tiesības uz ieilguma pamata uz strīdus gruntsgabalu. Tiesu palata, apstiprinot apgabaltiesas spriedumu, prasību atraidījusi, nākot pie slēdziena, ka pēc LCL dzimtslietošanas tiesības nevar iegūt ieilguma ceļā. Šāds Tiesu palatas uzskats atzīstams par pareizu. Pēc LCL var iegūt ieilguma ceļā tikai īpašuma tiesības uz ķermenisku lietu, bet nevis tiesību uz svešu lietu. Konkrētā gadījumā ir runa par dzimts lietošanas tiesībām uz zemi, t. i. par lietiskām tiesībām cita mantā. Šīs tiesības, saskaņā ar izteikto, nav iegūstamas ieilguma ceļā. Šādu uzskatu Senats jau ir izteicis savā 1935. g. spriedumā (CKD kopsēdes I. 35./18) un arī tagad neatrod dibināta iemesla atteikties no šī viedokļa. Aiz aprādītiem apsverumiem, atrodot, ka iesniegtā kasācijas sūdzība kā nepamatota atraidāma. Senats nolēmj: Antona Kozlovska pilnvarnieka kasācijas sūdzību uz CPN 907. p. pamata atstāt bez ievēribas.

114. 1936. g. 29. oktobrī. Prasītāja Aleksandra Jaunzema pilnvarnieka kasācijas sūdzība par Rīgas apgabaltiesas 1936. g. 10. janvāra spriedumu Aleksandra Jaunzema prasībā pret Rīgas centrālo kopējo

slimo kasi par Ls 480. — ar % darba algas. (L. № 1595.)

Sēdi vada priekšsēdētājs senators O. Ozoliņš; referē senators M. Čakste.

Senats atrod: Prasītājs lūdzis piespriest no atbildētājas sakarā ar viņa atlaišanu no darba atlīdzību 3 mēnešu algas apmērā saskaņā ar viņa līguma noteikumiem. No prasītāja līguma grāmatiņas (1—5) redzams, ka viņa līgums ar atbildētāju bija noslēgts saskaņā ar pēdējās kolektīvo līgumu ar Latvijas strādnieku kopējo arodbiedrību (1—6—18). Apgabaltiesa, izejot no viedokļa, ka partu attiecības regulē tieši kolektīvais līgums, un konstatējot, ka šis kolektīvais līgums anulēts jau pirms līguma uzteikšanas prasītājam uz likuma par slimo kasu un to savienību pārvalžu darbību izņēmuma stāvokļa laikā (Lkr. 34./204) 3. panta pamata, prasību atraidīja. Pēc parciza prasītājas pilnvarnieka aizrādījuma kasācijas sūdzībā, partu attiecības regulēja nevis kolektīvais darba līgums, bet gan viņu starpā noslēgtais individuālais darba līgums. Saskaņā ar noteikumu par kolektīvu darba līgumu (Lkr. 27./173) 1. pantu, kolektīvu līgumu slēdz atsevišķs darba devējs, vai darba devēju organizācija no vienas puses un algotu darbinieku organizācija no otras. Saskaņā ar to pašu noteikumu 5. pantu, šāda līguma objekts var būt nosacījumi par atalgojumu, darba laiku, darba apstākļiem un citi nosacījumi, kas regulē attiecības starp darba devēju un algotiem darbiniekiem. Ta ir tā saucamā kolektīvā darba līguma normatīvā daļa, kas satur objektīvus priekšrakstus turpmāk slēdzamiem individuāliem darba līgumiem. Šī daļa kā tāda nepiešķir subjektīvu tiesību un neuzliek arī subjektīvu pienākumu atsevišķam darba devējam, resp. darba pērnējam, kā to paredz individuālais darba līgums (privatdoc. P. Mucenieka raksts „Noteikumi par kolektīviem darba līgumiem“, Tiesl. Min. Vēstn. 1929. g. № 11 12. 410. lapp.). Tādēļ nav pareizs apgabaltiesas viedoklis, ka partu attiecības regulēja tieši kolektīvais līgums, kas bija noslēgts starp atbildētāju un Latvijas strādnieku kopējo arodbiedrību. Patiesībā partu attiecības regulēja individuālais darba līgums, kas bija noslēgts saskaņā ar kolektīvā darba līguma noteikumiem. Tā-

dēļ konstatējums, ka kolektīvais darba līgums ar likumu anulēts, pats par sevi vēl nebija pietiekošs, lai atraidītu prasību, bet apgabaltiesai vajadzēja vēl nodibināt arī to, vai līdz ar kolektīvā līguma anulēšanu atkritis arī partu individuālais līgums, jo taisni pēdējais, kā tas jau aizrādīts, regulēja partu attiecības. Kā tas izriet no jau minētā likuma par slimo kasu un to savienību pārvalžu darbību izņēmuma stāvokļa laikā (Lkr. 34./204) 3. panta, tad līdz ar kolektīva darba līguma anulēšanu, kas bija notikusi vai nu uz paša likuma pamata, vai arī ar tautas labklājības ministra rīkojumu, individuālie darba līgumi netika atcelti. Šis likums piešķīra tautas labklājības ministram vienīgi tiesības anulēt arī šos līgumus, un gadījumā, ja tas bija noticis, tad šo līgumu slēdzeju turpmākās tiesiskās attiecības bija nokārtojamas saskaņā ar civillikumiem. Zināms, ka līdz ar kolektīvā darba līguma anulēšanu, kad partu starpā tika restitūnēta līguma brīvība, kurā kolektīvais darba līgums bija ierobežojis, partu brīvas vienošanās ceļā varēja atcelt vai grozīt agrākā individuālā līguma noteikumus, kas pamatojās uz kolektīvā līguma normatīvo daļu. Bet apgabaltiesa nav konstatējusi, ka partu individuālais darba līgums tāda ceļa būtu tieši grozīts vai atcelts. Aiz visiem šiem iemesliem apgabaltiesas konstatējumi paši par sevi nebija pietiekoši prasības atraidīšanai un tādēļ apgabaltiesa, atraidot prasību aiz viņas norādītiem iemesliem, pārkāpusi CPN 181. un 196. pantus. Šo likumu pārkāpumu dēļ apgabaltiesas spriedums nav atstājams spēkā, kādēļ neielaižoties pārējo kasācijas iemeslu pārbaudīšanā. Senats nolēma: Rīgas apgabaltiesas 1936. g. 10. janvāra spriedumu CPN 181. un 196. pantu pārkāpumu dēļ atcelt un lietu nodot tai pašai apgabaltiesai izspriešanai no jauna cita tiesas sastāvā.

115. 1936. g. 27. novembrī. Atbildētāja Alfreda Priedīša kasācijas sūdzība par Rīgas apgabaltiesas 1936. gada 31. janvāra / 7. februāra spriedumu Bronislavas Dančs prasībā pret Alfredu Priedīti par Ls 2045.68 ar % darba algas. (L. № 1674.)

Sēdi vada priekšsēdētāja v. senators F. Konrādi; referē senators V. Bukovskis.